

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 244

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas
2006 m. rugsėjo 7 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2006 m. rugsėjo 1 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1322/2006, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1470/2001, nustatantį galutinį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės integruotų elektroninių kompaktinių fluorescentinių lempų (CFL-i) importui 1

2006 m. rugsėjo 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1323/2006, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartinės importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą 6

II Aktai, kurių skelbti neprivaloma

Komisija

2006/598/EB:

- ★ 2005 m. kovo 16 d. Komisijos sprendimas, valstybės pagalbos, kurią Italijos Lacijaus regionas ketina suteikti siekiant sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 587) ⁽¹⁾ 8

2006/599/EB:

- ★ 2005 m. balandžio 6 d. Komisijos sprendimas dėl pagalbos schemos, kurią Italija ketina taikyti laivų kreditavimui (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 844) ⁽¹⁾ 17

2006/600/EB:

- ★ 2006 m. rugsėjo 4 d. Komisijos sprendimas, nustatantis tam tikrų statybos produktų išorinių degumo charakteristikų klases trisluoksniams metalų dengtiems stogų paneliams (pranešta dokumentu Nr. C(2006) 3883) ⁽¹⁾ 24

2006/601/EB:

- ★ 2006 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimas dėl neatidėliotinių priemonių, susijusių su neleistinu genetiškai modifikuotu organizmu „LL RICE 601“ ryžių produktuose (pranešta dokumentu Nr. C(2006) 3932) ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1322/2006

2006 m. rugsėjo 1 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1470/2001, nustatantį galutinį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės integruotų elektroninių kompaktinių fluorescentinių lempų (CFL-i) importui

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

1.2. Prašymas atlikti tarpinę peržiūrą

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 11 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (3) 2004 m. rugpjūčio 3 d. Komisija gavo prašymą pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalies nuostatas išnagrinėti tik produkto apibrėžimą. Prašymą pateikė „Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH“ – Kinijos Liaudies Respublikoje pagamintų CFL-i importuotojas (toliau – pareiškėjas). Pareiškėjas importavo CFL-i, veikiančias naudojant nuolatinę srovę (toliau – DC-CFL-i). Pareiškėjas teigė, kad pastarosios lempos turėjo kitokias pagrindines technines ir fizines savybes bei kitokį galutinį naudojimą ir paskirtį nei CFL-i, veikiančios naudojant kintamąją elektros srovę (toliau – AC-CFL-i). Pareiškėjas taip pat teigė, kad galiojantys antidempingo muitai turėtų būti taikomi tik AC-CFL-i, nes tik dėl jų buvo atliekamas pradinis tyrimas. Todėl pareiškėjas teigė, kad turėtų būti aiškiai nurodyta, kad antidempingo muitas netaikomas DC-CFL-i bei pradiname reglamente pateiktas aptariamo produkto apibrėžimas atitinkamai iš dalies pakeistas. Pareiškėjas taip pat prašė, kad sprendimas DC-CFL-i neįtraukti į produkto apibrėžimą būtų taikomas atgaline data.

1. PROCEDŪRA

1.1. Galiojančios priemonės

- (1) Taryba Reglamentu (EB) Nr. 1470/2001 ⁽²⁾ (toliau – pradinis reglamentas) nustatė galutinius 0–66,1 % dydžio antidempingo muitus, taikomus Kinijos Liaudies Respublikos integruotų elektroninių kompaktinių fluorescentinių lempų (CFL-i) importui (toliau – pradinis tyrimas).
- (2) Po tyrimo, atlikto pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio nuostatas, Taryba Reglamentu (EB) Nr. 866/2005 ⁽³⁾ išplėtė pradiniu reglamentu nustatytų galutinių antidempingo priemonių taikymą tų pačių produktų, įvežamų iš Vietnamo Socialistinės Respublikos, Pakistano Islamo Respublikos ir Filipinų Respublikos, importui.

1.3. Tyrimo pradžia

- (4) Pasitarusi su Patariamuoju komitetu ir nusprendusi, kad yra pakankamai *prima facie* įrodymų, Komisija Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbtu pranešimu ⁽⁴⁾ (toliau – pranešimas apie tyrimo pradžią) paskelbė apie dalinės tarpinės peržiūros, kurios taikymo sritis apribojama produkto apibrėžimo nagrinėjimu, pradžią pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies nuostatas.

1.4. Tyrimas

- (5) Komisija apie tai oficialiai pranešė Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) valdžios institucijoms, KLR gamintojams ir (arba) eksportuotojams, žinomiems suinteresuotiesiems Bendrijos importuotojams, Bendrijos gamintojams bei Bendrijos gamintojų asociacijoms. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė raštu pranešti savo nuomonę ir prašyti būti išklaustoms per pranešime apie tyrimo pradžią nustatytą laikotarpį.

⁽¹⁾ OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2117/2005 (OL L 340, 2005 12 23, p. 17).

⁽²⁾ OL L 195, 2001 7 19, p. 8.

⁽³⁾ OL L 145, 2005 6 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 301, 2004 12 7, p. 2.

- (6) Komisija paprašė visų žinomų suinteresuotųjų šalių ir visų kitų per pranešime apie tyrimo pradžią nustatytą laikotarpį apie save pranešusių bendrovių pateikti pagrindinius duomenis apie visą apyvartą, pardavimo Europos bendrijoje vertę ir apimtį, gamybos pajėgumus, faktinę gamybą ir viso tik CFL-i bei DC-CFL-i importo vertę ir apimtį. Komisija siekė gauti ir tikrinti visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo reikalinga norint įvertinti, ar reikia iš dalies keisti galiojančių priemonių taikymo sritį.
- (7) Penki KLR gamintojai ir (arba) eksportuotojai, vienas Bendrijos gamintojas, vienas su KLR eksportuotoju ir (arba) gamintoju susijęs importuotojas ir 11 nesusijusių Bendrijos importuotojų bendradarbiavo atliekant šį tyrimą ir pateikė 6 konstatuojamojoje dalyje nurodytą pagrindinę informaciją.

1.5. Tiriamasis laikotarpis

- (8) Tiriamasis laikotarpis apėmė laikotarpį nuo 2003 m. lapkričio 1 d. iki 2004 spalio 31 d. (toliau – TL).

1.6. Informacijos paskelbimas

- (9) Visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie pagrindinius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo padarytos šios išvados. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalies nuostatomis, šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo pateikti su šiuo informacijos paskelbimu susijusias pastabas.
- (10) Į šalių žodžiu ir raštu pareikštas pastabas buvo atsižvelgta ir išvados tam tikrais atvejais buvo atitinkamai pakeistos.

2. APTARIAMAS PRODUKTAS

- (11) Kaip apibrėžta pradinio reglamento 1 straipsnyje, aptariamas produktas – CFL-i, kurio kodas pagal KN šiuo metu yra ex 8539 31 90. CFL-i yra elektroninė kompaktinė fluorescentinė išlydžio lempa, kurią sudaro vienas ar daugiau stiklo vamzdelių, o visi apšvietimo elementai ir elektroninės dalys yra pritvirtintos prie lempos pagrindo arba integruotos į jį. Kaip nurodyta 2001 m. vasario 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 255/2001, nustatančio laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės CFL-i importui ⁽¹⁾, (toliau – laikinasis reglamentas) 11 konstatuojamojoje dalyje ir patvirtinta pradinio reglamento galutinėse išvadose, aptariamas produktas yra skirtas pakeisti *įprastas kaitinamąsias lempas* ir yra pritaikytas prie tokių pačių lempos lizdų, kaip ir kaitinamosios lempos.
- (12) Nors per pradinį tyrimą buvo išskirtos skirtingos produkto rūšys, kurios skiriasi, *inter alia*, atsižvelgiant į

lempos gyvavimo trukmę, galią ir apdangalą, nebuvo tiriama skirtinga įėjimo įtampa ir šio klausimo per pradinį tyrimą neiškėlė nė viena suinteresuotoji šalis.

3. TYRIMO REZULTATAI

3.1. Metodologija

- (13) Siekiant nustatyti, ar DC-CFL-i ir AC-CFL-i turi būti laikomos viena, ar dviem skirtingais produktais, buvo tiriama, ar DC-CFL-i ir AC-CFL-i turi tokias pačias pagrindines fizines ir technines savybes bei galutinį naudojimą. Šiuo atžvilgiu buvo taip pat vertinamas AC-CFL-i ir DC-CFL-i pakeičiamumas bei jų tarpusavio konkurencija Bendrijoje.

3.2. Pagrindinės fizinės ir techninės savybės

- (14) Visos CFL-i yra sudarytos iš dviejų pagrindinių dalių: vieno (arba kelių) dujinio išlydžio vamzdelio (-ių) ir vieno elektroninio balasto. Elektroninis balastas iš esmės elektronus tiekia į dujinio išlydžio vamzdelį. Elektronai aktyvuoja dujas, kurios išskiria energiją šviesos forma.
- (15) Vis dėlto AC-CFL-i ir DC-CFL-i įėjimo įtampa skiriasi, t. y. AC-CFL-i veikia naudojant kintamąją įtampą, o DC-CFL-i – nuolatinę įtampą. Todėl DC-CFL-i naudojamo elektroninio balasto dalys turi būti kitokios nei balasto, naudojamo AC-CFL-i, dalys, nes jos turi atlikti papildomas funkcijas, t. y. nuolatinę įtampą paversti kintamąja, siekiant užtikrinti, kad būtų generuojama šviesa.
- (16) Bendrijos pramonės atstovai teigė, kad per pradinį tyrimą analogiškoje valstybėje (Meksikoje) gaminamas produktas buvo laikomas panašiu produktu, nors šioje šalyje gaminta CFL-i veikia naudojamos žemesnė įtampa. Todėl AC-CFL-i, veikianti esant žemai įtampai, taip pat turėtų būti laikoma tuo pačiu produktu, kaip DC-CFL-i. Tačiau reikėtų pažymėti, kad nors Meksikos įtampos sistema skyrėsi nuo Bendrijos sistemos, tiek Meksikoje, tiek Bendrijoje pagamintos CFL-i veikė naudojamos kintamąją srovę. Abi turėjo tokias pačias funkcijas, t. y. atitinkamose rinkose pakeisti įprastas kaitinamąsias lempas.
- (17) Atliekant šią peržiūrą atsižvelgiama ne tik į skirtumus tarp abiejų rūšių lempų naudojamos įtampos lygio, kaip buvo pirmiau nurodytu meksikietišκών lempų atveju, bet ir į DC-CFL-i bei AC-CFL-i, kurios turi būti sudarytos iš skirtingų dalių, kuriomis kiekvienai rūšiai suteikiamos skirtingos techninės savybės, naudojamo maitinimo šaltinio struktūros skirtumus.

⁽¹⁾ OL L 38, 2001 2 8, p. 8.

3.3. Pagrindinis galutinis naudojimas ir sukeičiamumas

- (18) Kaip nurodyta 11 konstatuojamojoje dalyje, aptariamas produktas, dėl kurio buvo atliekamas pradinis tyrimas, yra skirtas pakeisti įprastas kaitinamąsias lempas.
- (19) Remiantis Bendrijos pramonės atstovų ir Kinijos eksportuojančių gamintojų pateikta informacija, Bendrijos rinkoje DC-CFL-i iš viso sunaudojama mažiau nei 2 % viso CFL-i sunaudojamo kiekio. Taigi, AC-CFL-i Bendrijos rinkoje yra labiausiai importuojama ir naudojama CFL-i rūšis, t. y. Bendrijoje importuojama ir parduodama beveik vien tik AC-CFL-i.
- (20) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, AC-CFL-i yra skirti pakeisti labiausiai naudojamas kaitinamąsias lempas ir yra pritaikyti prie tokių pačių lempų lizdų, kaip ir tokios kaitinamosios lempos. Kadangi DC-CFL-i nevartojama tokia pati įėjimo srovė, jas įsukus į įprastų kaitinamųjų lempų lizdą, jos negeneruos šviesos. Atvirkščiai, AC-CFL-i įsukus į lizdą, į kurį tiekama nuolatinė srovė, šviesa taip pat nebūtų generuojama. Todėl norint generuoti šviesą naudojant DC-CFL-i, turi būti tiekama nuolatinė srovė, o norint generuoti šviesą naudojant AC-CFL-i, turi būti tiekama kintamoji srovė.
- (21) Be to, AC-CFL-i yra naudojamos laikinojo reglamento 110 konstatuojamojoje dalyje nurodytais atvejais, t. y. jas naudoja privatūs namų ūkiai, pramonė ir daugelis prekybos įmonių, pvz., parduotuvės ar restoranai, o DC-CFL-i (išskyrus retus atvejus) šiais atvejais nenaudojamos. AC-CFL-i naudotojai dažniausiai yra prisijungę prie viešojo elektros energijos tinklo, o DC-CFL-i naudojamos ten, kur nėra prisijungimo prie viešojo elektros energijos tinklo ir todėl daugiausiai priklauso nuo kitų elektros energijos tiekimo šaltinių (baterijų, saulės energijos sistemų, fotovoltinių plokščių). Jos yra naudojamos izoliuotose arba kaimo vietovėse kalnakasybos tikslais, apšviesti pastoges, stovyklavietes, laivuose ir kt. Todėl buvo nuspręsta, kad DC-CFL-i negali pakeisti įprastų kaitinamųjų lempų ir todėl AC-CFL-i bei DC-CFL-i nėra viena kitos pakaitalai.
- (22) Todėl daroma išvada, kad pagal pradinį reglamentą įprastinėmis kaitinamosiomis lempomis yra laikomos lempos, kurios veikia naudodamos kintamąją srovę.
- (23) Bendrijos pramonės atstovai teigė, kad neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, AC-CFL-i ir DC-CFL-i pagrindinis galutinis naudojimas yra toks pat, t. y. generuoti šviesą. Todėl šios rūšys turi būti laikomos vienu produktu. Šiuo atžvilgiu Bendrijos pramonės atstovai AC-CFL-i ir DC-CFL-i palygino su įvairiais automobiliais

tipais, atsižvelgdami į tai, ar juose yra benzininis, ar dyzelinis variklis. Bendrijos pramonės atstovai teigė, kad abiejų tipų automobiliai atlieka tokias pačias funkcijas, t. y. motorinė kelių transporto priemonė, skirta žmonėms vežti, ir todėl turėtų būti laikomi vienu produktu.

- (24) Tačiau be to, kad atliekant šią tarpinę peržiūrą nesiekama nustatyti, ar automobiliai su benzininiu ar dyzeliniu varikliu yra tas pats produktas, buvo nuspręsta, kad pirmiau pateiktas palyginimas yra netinkamas, nes pagrindinis dėmesys buvo sutelktas ne į tą parametą (variklį). Šiuo atveju reikėjo svarstyti, ar produktas turi fizines ir technines savybes, sudarančias sąlygas generuoti šviesą, šią lempą įsukus į įprastoms kaitinamosioms lempoms skirtą lizdą.
- (25) Kai kurios šalys teigė, kad tik nedaugelis konkrečių AC-CFL-i modelių gali veikti naudodami tiek kintamąją, tiek nuolatinę srovę. Buvo pastebėta, kad šios lempos turi tokią patį galutinį naudojimą kaip ir AC-CFL-i, galinčios veikti tik esant kintamajai srovei. Todėl jos yra laikomos lempomis, veikiančiomis esant kintamajai srovei.
- (26) Remiantis pirmiau pateiktais duomenimis, AC-CFL-i ir DC-CFL-i nėra viena kitos pakaitalai ir todėl jų pagrindinis galutinis naudojimas nėra toks pat.

3.4. Konkurencija tarp AC-CFL-i ir DC-CFL-i

- (27) Kaip nurodyta pirmiau, AC-CFL-i ir DC-CFL-i turi skirtingas taikymo sritis ir todėl nėra viena kitos pakaitalai bei turi skirtingas rinkas. Be to, dėl jų specifinio galutinio naudojimo, DC-CFL-i galima įsigyti tik specializuotose parduotuvėse arba tiesiogiai iš gamintojo. Priešingai, AC-CFL-i galima įsigyti daugumoje vartotojams skirtų prekybos centrų.
- (28) Vienintelis bendradarbiaujantis EB gamintojas teigė, kad vietovėse, kuriose tiekama kintamoji srovė, vartotojai gali pasirinkti, kad pas juos būtų įrengtos fotovoltinės plokštės arba nuolatinę srovę tiekiančios saulės baterijų plokštės. Todėl buvo nuspręsta, kad AC-CFL-i ir DC-CFL-i konkuruoja tarpusavyje. Buvo pastebėta, kad dėl reikalingų investicijų vertės ir dėl to, kad šis pasirinkimas daro įtaką visiems namuose esantiems elektriniams įrenginiams, pasirinkimas tarp dviejų energijos šaltinių nėra vien tik susijęs su CFL-i naudojimu. Todėl mažai tikėtina, kad investicijas į fotovoltines plokštes būtų lėmusi vien tik konkurencija tarp AC-CFL-i ir DC-CFL-i. Taip pat pažymima, kad DC-CFL-i yra brangesnės nei AC-CFL-i ir todėl buvo nuspręsta, kad šis prašymas nėra ekonomiškai pagrįstas. Dėl šios priežasties pretenzija turėjo būti atmesta.

- (29) Kadangi DC-CFL-i ir AC-CFL-i negali būti naudojamos prisijungus prie tokių pačių elektros tinklų tipų, daroma išvada, kad šie produktai tarpusavyje nekonkuruoja.

3.5. DC-CFL-i ir AC-CFL-i skirtumas

- (30) Buvo pateiktas argumentas, kad tarp DC-CFL-i ir AC-CFL-i nėra aiškaus skirtumo. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad nors DC-CFL-i ir AC-CFL-i turi tą patį KN kodą ex 8539 31 90, jas galima lengvai atskirti. Iš tiesų, norint DC-CFL-i atskirti nuo AC-CFL-i, galima taikyti tokių kriterijų: DC-CFL-i negeneruoja šviesos ją įsukus į kintamosios elektros srovės lizdą ir įjungus.
- (31) Be to, prie DC-CFL-i yra pateikiama aiški informacija, t. y. ant produkto aiškiai nurodoma žema įėjimo įtampa, siekiant sutrukdyti, kad naudotojai šias lempas sukėtų į kintamosios srovės lizdus ir tokiu būdu sugadintų jas.

4. IŠVADA DĖL PRODUKTO APIBRĖŽIMO

- (32) Iš pirmiau pateiktų išvadų galima matyti, kad DC-CFL-i ir AC-CFL-i pagrindinės techninės ir fizinės savybės bei pagrindinis galutinis panaudojimas skiriasi. Jos nėra viena kitos pakaitalai ir Bendrijos rinkoje tarpusavyje nekonkuruoja. Tuo remiantis daroma išvada, kad DC-CFL-i ir AC-CFL-i yra du skirtingi produktai ir antidempingo muitas, taikomas KLR kilmės importuojamoms CFL-i, neturi būti taikomas importuojamoms DC-CFL-i. Tai taip pat reiškia, kad pradinis tyrimas nebuvo atliekamas dėl DC-CFL-i, nors tai nebuvo aiškiai nurodyta pradiniam reglamente.
- (33) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, galiojančių priemonių taikymo sritis turėtų būti išaiškinta priėmus pradinio reglamento pakeitimą.
- (34) Kadangi Reglamentu (EB) Nr. 1470/2001 nustatytos priemonės Reglamentu (EB) Nr. 866/2005 buvo pradėtos taikyti importuojamoms CFL-i, įvežamoms iš Vietnamo, Pakistano ir (arba) Filipinų, nepaisant to, ar deklaruojama, kad šių produktų kilmės šalys yra Vietnamas, Pakistanas ar Filipinai, ar ne, šis reglamentas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

5. PRAŠYMAS NUSTATYTI PRIEMONIŲ TAIKYMĄ ATGALINE DATA

- (35) Atsižvelgiant į 32 ir 33 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas, pagal kurias DC-CFL-i nebuvo aptariamasis produktas per pradinį tyrimą, po kurio KLR kilmės

importuojamoms CFL-i buvo nustatytos antidempingo priemonės, produkto apibrėžimo išaiškinimas turėtų būti taikomas atgaline data nuo galiojančių galutinių antidempingo muitų nustatymo dienos.

- (36) Todėl pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1470/2001 dėl CFL-i importo į Bendriją nuostatas sumokėti galutiniai antidempingo muitai turėtų būti grąžinti už importo sandorius, susijusius su DC-CFL-i. Kompensavimo paraiškas reikia pateikti nacionalinėms muitinėms pagal galiojančius nacionalinius muitinės įstatymus ir nenaudojant Bendrijų nuosavų išteklių, ir ypač nepažeidžiant 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos ⁽¹⁾, 7 straipsnio 1 dalies,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1470/2001 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Galutinis antidempingo muitas nustatomas Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektroninių kompaktinių fluorescentinių išlydžio lempų, veikiančių esant kintamajai srovei (įskaitant elektronines kompaktines fluorescentines išlydžio lempas, veikiančias esant tiek kintamajai, tiek nuolatinei srovei), su vienu ar keliais stiklo vamzdeliais, kurių visi apšvietimo elementai ir elektroniniai komponentai yra pritvirtinti prie lempos pagrindo ar į jį įmontuoti, kurioms taikomas KN kodas ex 8539 31 90 (TARIC kodas 8539 31 90*91 iki 2004 m. rugsėjo 10 d. ir TARIC kodas 8539 31 90*95 nuo 2004 m. rugsėjo 11 d.) importui.“;

- 2) 2 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Garantijomis užtikrintos sumos, gaunamos taikant Reglamentą (EB) Nr. 255/2001 dėl laikinųjų antidempingo muitų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektroninių kompaktinių fluorescentinių išlydžio lempų, veikiančių esant kintamajai srovei (įskaitant elektronines kompaktines fluorescentines išlydžio lempas, veikiančias esant tiek kintamajai, tiek nuolatinei srovei), su vienu ar keliais stiklo vamzdeliais, kurių visi apšvietimo elementai ir elektroniniai komponentai yra pritvirtinti prie lempos pagrindo ar į jį įmontuoti, importui, surenkamos taikant galutinai nustatytą muito normą. Garantijomis užtikrintos sumos, gaunamos taikant Reglamentą (EB) Nr. 255/2001 dėl laikinųjų antidempingo muitų „Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd“ pagamintų produktų importui, surenkamos taikant muito normą, galutinai nustatytą „Zhejiang Yankon Group Co., Ltd“ pagamintų produktų importui (papildomas TARIC kodas A241).“.

⁽¹⁾ OL L 130, 2000 5 31, p. 1.

2 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 866/2005 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Galutinio antidempingo muito, kurio dydis 66,1 %, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 1470/2001 Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektroninių kompaktinių fluorescentinių išlydžio lempų, veikiančių esant kintamajai srovei (įskaitant elektronines kompaktines fluorescencines išlydžio lempas, veikiančias esant tiek kintamajai, tiek nuolatinei srovei), kurias sudaro vienas ar daugiau stiklo vamzdelių, o visi apšvietimo elementai ir elektroninės dalys yra pritvirtintos prie lempos pagrindo arba integruotos į jį, kurių KN kodas ex 8539 31 90 (TARIC kodas 8539 31 90*91 iki 2004 m. rugsėjo 10 d. ir TARIC kodas 8539 31 90*95 nuo 2004 m. rugsėjo 11 d.), importui, taikymas yra išplečiamas ir šis muitas pradedamas taikyti elektroninėms kompaktinėms fluorescencinėms išlydžio lempoms, veikiančioms esant kintamajai srovei (įskaitant elektronines kompaktines fluorescencines išlydžio lempas, veikiančias esant tiek kintamajai, tiek nuolatinei srovei), kurias

sudaro vienas ar daugiau stiklo vamzdelių, o visi apšvietimo elementai ir elektroninės dalys yra pritvirtintos prie lempos pagrindo arba integruotos į jį, įvežamoms iš Vietnamo, Pakistano ir (arba) Filipinų, nepaisant to, ar oficialiai nurodoma, kad tokių lempų kilmės šalis yra Vietnamas, Pakistanas ar Filipinai, ar ne (TARIC kodas 8539 31 90*92).“.

3 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2001 m. vasario 9 d.

2. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1470/2001 nuostatas nuo 2001 m. vasario 9 d. iki šio reglamento įsigaliojimo dienos sumokėti antidempingo muitai kompensuojami nepažeidžiant Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 nuostatų, ypač jo 7 straipsnio.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 1 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. TUOMIOJA

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1323/2006**2006 m. rugsėjo 6 d.****nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2006 m. rugsėjo 7 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 6 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 386/2005 (OL L 62, 2005 3 9, p. 3).

PRIEDAS

prie 2006 m. rugsėjo 6 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 750/2005 (OL L 126, 2005 5 19, p. 12). Kodas „999“ žymi „kitą kilmę“.

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. kovo 16 d.

**valstybės pagalbos, kurią Italijos Lacijaus regionas ketina suteikti siekiant sumažinti šiltnamio efektą
sukeliančių dujų emisiją**

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 587)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/598/EB)

EUROPOS KOMISIJA,

(2) Italija atsakė 2003 m. liepos 23 d.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

(3) Bendrovė ACEA, pagalbos gavėja, atsakė 2003 m. rugsėjo 8 d. 2003 m. rugsėjo 15 d. minėtas atsakymas kartu su daugybe kitų prašymų buvo išsiųstas į Italiją, kviečiant pateikti savo pastabas. Buvo prašoma pateikti:

atsižvelgdama į sutartį dėl Europos ekonominės erdvės, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal nurodytus straipsnius ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

— pradinės ACEA ir „Electrabel“ akcininkų sutarties dėl AEP įkūrimo kopiją;

kadangi:

— veiklos perkėlimo iš ACEA į AEP sąlygas, ypač jei būtų atsižvelgiama į svarstomą priemonę;

I. PROCEDŪRA

(1) 2003 m. gegužės 13 d. sprendimu, Italijai pristatytu tos pačios dienos raštu, Komisija kviesdama Italiją ir kitas suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas nusprendė pradėti tyrimo, apie kurį kalbama 88 straipsnio 2 dalyje dėl pagalbos, procedūrą ⁽²⁾.

— ACEA veiklos rūšis, kurioms būtų tekę grąžinti.

⁽¹⁾ OL C 188, 2003 8 8, p. 8.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

(4) Italija atsakė 2004 m. kovo 18 d. ir 2004 m. balandžio 29 d.

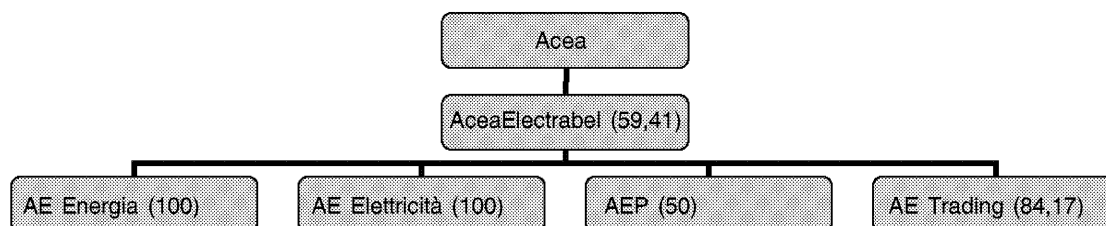
II. PAGALBOS APRAŠYMAS

- (5) Pagalba ketinta teikti dviem energijos taupymo projektams, kuriuos remia Lacijaus regionas: apskrities šildymo ir vėjo jėgainės projektams. Buvo paskelbta, kad abu projektai yra suderinami, tačiau, remiantis „Deggen-dorf“⁽³⁾ teisiniu precedentu, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 6 straipsnį pirmąjį projektą nuspręsta pradėti vykdyti 1999 m. kovo 22 d. Projektas skirtas šildymo vamzdynams melioruojamose *Torrino Mezzocamino* žemėse šalia Romos. Vamzdynais bus tiekiamas bendro apšildymo įrenginio energija, kuri bus gaminama iš dalies sustiprintoje ir rekonstruotoje bendros šilumos ir elektros energijos gamybos jėgainėje, kuri tiekis šilumą naujam kvartalui. Kiti du kvartalai, esantys šalia Romos – Pietų *Torrino* ir *Mostacciano* – jau yra prijungti prie bendros šilumos ir elektros energijos gamybos jėgainės centrinės sistemos šildymo vamzdynais. Nauju projektu ketinama plėsti tinklą, kuris sieks 14 km.
- (6) Šio projekto investicijų suma – 9 500 000 EUR. Investicijos, skiriamos šildymo vamzdynams, neturėtų padidėti – gali išaugti tik sustiprinimo turbinai reikalingos lėšos. Pagalbos suma – 3 800 000 EUR.

- (7) Teisinę priemonę pagrindą sudaro 1999 m. rugpjūčio 6 d. Lacijaus regioninis vykdomasis sprendimas Nr. 4556, pagal kurį buvo išrinkti projektai, finansuoti per iplaukas, gaunamas iš „anglies mokesčio“. Priemonė finansuojama iš pajamų, gautų pagal 1998 m. gruodžio 23 d. patvirtinto finansų įstatymo Nr. 448/98 8 straipsnį įvedus vadinamąjį „anglies mokestį“. 2000 m. liepos 20 d. Aplinkos ministro dekretu Nr. 337 buvo patvirtinti kriterijai ir sąlygos, kurių turi laikytis regionas, naudojantis šiuo mokesčiu surinktas lėšas.

III. PAGALBOS GAVĖJA

- (8) Bendrovė, pagalbos gavėja, yra bendrovė ACEA, kuri anksčiau buvo Romos municipalizuota. Po reorganizavimo procedūrų, į kurias buvo įtraukta daug kitų bendrovių, ypač „Electrabel“, naudos gavėjas dabar jau yra kitas. Bendrovės „AceaElectrabel Produzione“ (toliau – AEP) 50 proc. akcijų valdo „Electrabel Italia“, kitus 50 proc. – „AceaElectrabel“. Pirmosios bendrovės 100 proc. akcijų valdo „Elektrabel“ (Belgija). Antrosios bendrovės 40,59 proc. akcijų valdo „Electrabel Italia“, o 59,41 proc. – ACEA.

Pastaba: grupės ACEA valdymo schema; skaičiai skliausteliuose reiškia pagrindinės bendrovės dalyvavimo valdyme lygį; likusi dalis priklauso „Electrabel Italia“ – Belgijos „Electrabel“ filialui.

IV. PROJEKTO VYKDYMO PRIEŽASTYS, APIE KURIAS KALBAMA 88 STRAIPSNIO 2 DALYJE

- (9) Komisija manė⁽⁴⁾, kad aptariamas projektas atitinka gamtos apsaugos straipsnius. Tačiau ji vis tiek išreiškė abejones ir nusprendė pradėti proceso įgyvendinimo tyrimą, kadangi manė, kad turi būti taikomi principai ir kriterijai, paskelbti teismo nutartyje dėl „Deggen-dorf“.
- (10) Paaiškėjo, kad pagalbos gavėja ACEA buvo viena iš municipalizuotų energetikos sektoriaus bendrovių (viešųjų

paslaugų bendrovė, vadovaujanti viešosioms administracinėms vietos įstaigoms), gavusių pagalbą, išanalizuotą 2002 m. birželio 5 d. Komisijos sprendime 2003/193/EB⁽⁵⁾ dėl Valstybės pagalbos. Pagalba buvo suteikta atleidžiant nuo mokesčio ir lengvatiniu būdu suteikiant Italijos paskolas. Paskolos suteiktos viešųjų paslaugų bendrovėms, kurių kapitalo didesniąją dalį sudaro viešasis kapitalas. Nors šis sprendimas reglamentavo tik bendrą pagalbos gavimo tvarką ir juo nebuvo siekiama atsižvelgti į atskirų pagalbos gavėjų situaciją, viena to sprendimo dalių buvo skirta visoms bendrovėms, atitinkančioms nustatytas sąlygas, o ACEA tuo laikotarpiu šias sąlygas atitiko.

⁽³⁾ Teismo sprendimas 1997 m. gegužės 15 d., byla C-355/95 P („Textilwerke Deggen-dorf GmbH“ prieš Europos Bendrijų Komisiją ir Vokietijos Federacinę Respubliką), reg. 1997 m., p. I-2549.

⁽⁴⁾ 3.4 proceso pradėjimo sprendimo punktas C(2003) 1468, 2003 5 13, susijęs su pagalba Nr. 90/2002.

⁽⁵⁾ OL L 77, 2003 3 24, p. 21.

- (11) Komisija 2003/193/EB sprendimu pareiškė, kad tokia tvarka neleistina ir nelegali, ir 3 straipsnyje pareikalavo Italijos valstybės grąžinti pagal tokią tvarką jau išmokėtas sumas. ACEA užginčijo šį sprendimą pirmosios instancijos teisme⁽⁶⁾. Finansinėse ACEA ataskaitose aiškiai remiamasi sumos susigrąžinimo rizika, pavyzdžiui 2004 m. rugsėjo mėn. pusmečio ataskaitoje⁽⁷⁾.
- (12) Atsakydamos į porą Komisijos atitinkamoms Italijos tarnyboms išsiųstų raštų priminti jų pareigą grąžinti minėtas sumas, Italijos tarnybos informavo Komisiją, kad po sprendimo 2003/193/EB priėmimo praėjus daugiau nei porai metų jos vis dar stengiasi įvykdyti šią pareigą priimdamos palankias vykdymo ir priėmimo administracines priemones. Jos nepranešė, ar jau grąžintos sumos, gautos ACEA. Remiantis pateikta informacija reikėtų daryti išvadą, kad ACEA gavo ir dar negrąžino pagalbos sumų, gautų pagal nesuderintą sprendimo 2003/193/EB tvarką.
- (13) Komisija prisiminė negalinti nustatyti pagalbos sumos, kokią ACEA gavo ir turi grąžinti.
- (14) Kita vertus, Komisija sutiko negalinti įvertinti bendro „senos“ ir „naujos“ pagalbos poveikio ir galimo iškreipto santykio su bendrąja rinka.
- (18) Italija neigia „Deggendorf“ bylos precedentą argumentuodama tuo, kas išdėstyta 19–23 punktuose.
- (19) Italija teigia, kad „Deggendorf“ bylos precedentas negali būti taikomas aptariamai pagalbai dėl skirtingos pagalbos kilmės. Aptariama pagalba yra regioninė (tarnyba, teikianti šią pagalbą, yra Lacijaus regione), o pagalba, suteikta municipalizuotoms bendrovėms, buvo valstybinė.
- (20) Italija tvirtina, kad pagalbos gavėjai taip pat visiškai skiriasi. „Deggendorf“ jurisprudencija taikytina tik individualiems atvejams, o ne pagalbos teikimo tvarkai apskritai.
- (21) Italija teigia, kad „Deggendorf“ jurisprudencija turėtų būti taikoma tik tada, kai sprendimai bus priimti galutinai, o dabartinis Komisijos sprendimas nėra galutinis – ieškinys yra paduotas, bet procesas neužbaigtas. Italija tvirtina, kad Komisija negali vykdyti tokio spaudimo valstybių narių politikai, kol nebus išnaudotos visos apsaugos priemonės, numatytos Sutartyje.

V. ITALIJOS IR TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

1.1. Italijos pastabos

- (15) Atitinkamų Italijos tarnybų argumentai pateikti 16–27 punktuose.
- (16) Italija iškėlė pagalbos gavėjų tapatumo klausimą, kuris skiriasi nuo Komisijos sprendimo pradėti procesą. Tačiau Italija pastebi, kad pagalbos gavėjas prieš priimant sprendimą pasikeitė. Italija geranoriškai pripažįsta, kad Komisija prieš priimdama sprendimą pradėti procesą nebuvo informuota apie šiuos pasikeitimus. Pagalbos gavėjo pasikeitimas reiškia, kad „Deggendorf“ bylos išvada nebūtų buvusi taikoma ir kad šis procesas būtų buvęs betikslis.
- (17) Italija neigia, kad ši suma – tai pagalba vietos projektui, kuris neturi įtakos pasikeitimui; be to, kadangi šildymas
- (22) Italija pritaria, kad Komisija per plačiai taiko „Deggendorf“ jurisprudenciją, ir pastebi, kad galima išeitis būtų nutraukti valstybių narių pareiškimą.
- (23) Atkreiptinas dėmesys į kitus du aptariamo projekto aspektus, kurie nebūtų taikomi pagal „Deggendorf“ jurisprudenciją: a) projekto energetinio taupymo tikslai yra suderinti su Komisijos politika ir Bendrija; b) ACEA vienintelė iš municipalizuotų bendrovių būtų nubausta, o Komisija vykdytų spaudimą vienam subjektui panaudodama nelegalius būdus.
- (24) Atsakydama Komisijai, Italija 25–27 punktuose pateikia pastabas.
- (25) Pradinis akcininkų susitarimas rodo, kad AEP yra kontroliuojama dviejų bendrovių – ACEA ir „Electrabel“.

⁽⁶⁾ Byla T-297/02 (OL C 289, 2002 11 23, p. 37).

⁽⁷⁾ Galima rasti ACEA interneto puslapyje: www.aceaspa.it

(26) *Joint venture* susitarime nebuvo atsižvelgta nei į analizuojamą projektą, nei į sprendimą grąžinti sumas.

(27) ACEA vykdo keleriopą veiklą, ir nėra įmanoma nustatyti, kurios veiklos sąskaita tektų grąžinti finansinę pagalbą.

1.2. Trečiųjų šalių pastabos

(28) ACEA, pagalbos gavėja, pateikė daug pastabų, analogiškų Italijos pateiktosioms. Bendrovė papildomai pateikė tris pastabas, susijusias su „Deggendorf“ precedento taikymu.

(29) Pirmasis ACEA argumentas buvo tai, kad šiuo atveju, skirtingai nei „Deggendorf“ byloje, netaikomos baudmės ir skubos tvarka nevykdomas grąžinimas, be to, laikas, praėjęs nuo sprendimo dėl neteisėtos pagalbos taikymo, nėra labai ilgas.

(30) Antruoju ACEA argumentu pabrėžtas faktas, kad, skirtingai nei „Deggendorf“ byloje, ACEA nepriskiriama jokia atsakomybė už grąžinimą ir nėra jokio priešiško elgesio; priešingai – ACEA skelbiasi galinti grąžinti sumą ir pasiaiškina, kad vėlavimas nuo jos nepriklauso.

(31) Trečiuoju argumentu ACEA skundžiasi, kad Komisija „Deggendorf“ jurisprudencijos netaiko nuosekliai. ACEA nurodo Komisijos 1998/466/EB⁽⁸⁾ sprendimą dėl Prancūzijos gamybos bendrijos (toliau – PGB), kur cituojamas ankstesnis neigiamas sprendimas dėl to paties pagalbos gavėjo netaikyti „Deggendorf“ jurisprudencijos.

VI. ĮVERTINIMAS

(32) Siekiant įvertinti aptariamą atvejį pirmiausia reikės išanalizuoti, ar sumos dydis, apie kurį kalbama, yra pagalba ir ar ši pagalba gali būti suderinta su Sutarties normomis.

(33) Antra, reikės nustatyti pagalbos gavėjo tapatybę ir įvertinti galimybę taikyti „Deggendorf“ jurisprudenciją.

1.1. Pagalbos galiojimas

(34) Dauguma Italijos ir ACEA pastabų yra apie tai, kad Komisija projektą apibūdina kaip pagalbą.

(35) Projektas finansuojamas pagal valstybės regionų sudarytą balansą, o tiksliau – pajamomis, gaunamomis iš anglies mokesčio, įvesto 1999 m. finansų įstatyme. Pirmą sąlyga, kad tai yra pagalba, yra patenkinta.

(36) Dydis pasirenkamas priklausomai nuo to, kiek tai naudinga vienai iš bendrovių – ACEA arba dabar AEP. Antra sąlyga, kad tai yra pagalba, taip pat patenkinta.

(37) Kalbant apie galimą keitimą, sprendimas pradėti procesą minimas 3.1 punkte: „Šiluma nėra keitimo objektas, tačiau ji gali pakeisti kitus antrinius arba pirminius energetikos produktus, kurie yra keitimo objektai“.

(38) Tai patvirtinta ir kituose Komisijos sprendimuose, pavyzdžiui, dėl pagalbos Italijos Pjemonto regionui mažinant teršalų išsiskyrimą (Nr. 614/02⁽⁹⁾), kur teigiama, kad šildymo vamzdynų projektas „leis šeimoms pakeisti šilumą kitais pirminiais ar antriniais energijos ištekliais, pavyzdžiui, nafta ir elektra, kurie yra valstybių narių keitimo objektai“.

(39) Šildymo vamzdynų projekto tikslas – pakeisti individualų gyvenamųjų vietų apšildymą viso kvartalo apšildymu. Kitaip tariant, šildymas, tiekiamas per šildymo vamzdynų šilumos generatorių, pakeistų mažas katilines, maitinamas kitų energijos šaltinių – naftos, dujų arba elektros. Nafta, dujos ir elektra yra valstybių narių keitimo objektai. Tai yra pakeičiami dalykai, taigi šis projektas lems kai kuriuos pakeitimus. Bet kokių atveju abiejų bendrovių ACEA ir „Electrabel“ veikla vykdoma keliuose sektoriuose, o ypač aktyviai – energijos ir elektros gamybos sektoriuose, ir šis verslas yra bendruomeninis. Trečia sąlyga, kad tai yra pagalba, yra patenkinta.

⁽⁸⁾ OL L 205, 1998 7 22, p. 68.

⁽⁹⁾ OL C 6, 2004 1 10, p. 21.

- (40) Galiausiai didelė pagalba iškreipia konkurenciją – iš to naudos gauna kažkuri iš bendrovių, kurios padėtis bendrojoje energijos rinkoje gali sustiprėti, ir taip gali atsirasti rinkos sąlygų pasikeitimų. Pasikeitimai ir iškreipta konkurencija dėl šios pagalbos suderinama su Komisijos išvadamis kitais atvejais ⁽¹⁰⁾.
- (41) Visos sąlygos, kad esama pagalbos, yra patenkinamos. Komisija daro išvadą, kad šis projektas yra pagalba.
- (46) Panaši investicija lygi nuliui, atsižvelgiant į tai, kad yra alternatyvi galimybė gyvenamąją vietą apšildyti individualiai. Be to, nėra sutaupoma plečiant tinklą. Tačiau bendra investavimo suma Komisijai yra prieinama. Suteikta pagalba sudaro bendrą maksimalią 40 proc. pagalbos sumą.
- (47) Kalbant apie galimus investicinius kaštus ir apie pagalbos dydį, šildymo vamzdynų projektas yra suderinamas su tvarkos 30 ir 37 punktais.

1.2. Pagalbos suderinamumas

- (42) Aptariamos pagalbos suderinamumo su pagalbos sistema klausimu Komisija pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą pripažįsta, kad projektas vykdomas aplinkos apsaugos tikslais. Antra, Komisija įvertina, ar aptariamo dydžio pagalba atitinka įsakymus dėl gamtos apsaugos tvarkos. Komisija ypač pabrėžia 30 ir 37 punktus.
- (43) Tos pačios tvarkos 30 punkte teigiama, kad „investicijos į energijos taupymo sektorių pagal 6 punktą yra lyginamos su investicijomis į gamtos apsaugą. Tai vaidina svarbų ekonominį vaidmenį, siekiant bendrų aplinkos apsaugos tikslų. Šioms investicijoms gali būti skiriama pagalba, sudaranti 40 proc. pradinių leistinių išlaidų“.
- (44) Šio projekto atveju tik investicija į šildymo vamzdynus, esančius apšildymo ir reikalingų atsarginių dalių paskirstymo tinkle, prilyginama pagalbai. Labiausiai tarnybos pateikė Komisijai techninius ir ekonominius dokumentus, patvirtinančius, kad suprojektuotas šildymo vamzdynų tinklas kitaip nei esant dabartinei situacijai arba anksčiau investicijos atveju *ceteris paribus* leistų žymiai taupyti energiją. Taigi taikomas 30 punktas.
- (45) Tvarkos 37 punkte nustatyta, kad „leistinos išlaidos yra griežtai apribotos papildomais investicijos kaštais (nenumatytos išlaidos), būtinais pasiekti aplinkos saugos tikslus“.
- (48) Pagal šią analizę Komisija galėtų patvirtinti projektą kaip suderintą su valstybės pagalbos normomis. Norėdama priimti šį sprendimą, Komisija atliko būtiną aplinkos apsaugos ir konkurencinės politikos palyginimą. Kaip nustatyta aplinkos apsaugos tvarkos 4 punkte, „[1] reikia atsižvelgti į aplinkos apsaugą iš ilgo laikotarpio perspektyvos, tačiau tai neįpareigoja bet koku atveju patvirtinti kiekvieną pagalbą“.
- (49) Palaikyti Italijos poziciją, pagal kurią Komisija būtų turėjusi patvirtinti projektą, kiek tai susiję su aplinkos apsaugos tikslų įgyvendinimu, reikštų nepaisyti konkurencijos įstatymuose numatytų priemonių. Pasak bendros teismo nuomonės, siekdama skatinti valstybės pagalbos tvarkos taikymą Komisija nurodo valstybėms narėms, kaip siekti aplinkos apsaugos tikslų darant kuo mažesnę įtaką konkurencijai. Bet koku atveju pagalbos aplinkos apsaugos tikslas neleidžia pažeisti bendrų taisyklių ir valstybės pagalbos dydžio principų nesvarbu, koks būtų jų tikslas.

1.3. Pagalbos gavėjo tapatybė

- (50) Reikia nustatyti šio pagalbos gavėjo tapatybę.
- (51) Didelė dalis Italijos ⁽¹¹⁾ pastabų yra dėl pagalbos gavėjo pasikeitimo, dėl sąlygų, nustatančių įmonės branduolį, kuris turi įgyvendinti projektą, pasikeitimo, dėl pradinės ACEA ir „Electrabel“ akcininkų sutarties.
- (52) Komisija nebuvo informuota apie tai, kad pagalbos gavėjas prieš sprendimą pradėti procesą tapo AEP. Atitinkamos Italijos tarnybos apie tai pranešė jau prasidėjus procesui.

⁽¹⁰⁾ Pagalbos dokumente N 707/2002 Olandija ir MEP – atnaujintos energijos paplitimas, patvirtintame Komisijos 2003 m. kovo 19 d., teigiama, kad pagalbos sistema taikoma tik atnaujintos elektros energijos gamintojams ir tiems, kurie naudoja elektros energiją, gaminamą bendroje apšildymo sistemoje, per kurią elektros energija įvedama į tinklą. Finansinė pagalba tokioms elektros energijos gamintojų grupėms būtų sustiprinusi jų poziciją bendroje energijos rinkoje, galbūt pakeičiant rinkos sąlygas. Toks suinteresuotų verslininkų padėties stiprinimas kitų konkuruojančių verslininkų atžvilgiu Bendrijoje turi būti laikomas aktu, darančiu žalą Benrijos valstybių narių verslui.

⁽¹¹⁾ Žr. 16 ir 25–27 punktus.

- (53) Kaip buvo minėta dalyje apie pagalbos gavėjo aprašą, AEP nėra ACEA. Tai jau kita bendrovė, valdanti ACEA ir „Electrabel“. Norėdama įvertinti valstybės pagalbos medžiagą, Komisija turi nagrinėti formalius bendruomeninius dalykus. Kaip neseniai patvirtino Tribunolas, remdamasis didele teismo praktika ir pačiu Tribunolu: ⁽¹²⁾
- (54) „Reikia pabrėžti, kad, remiantis teismo praktika, sudaromi atskiri juridiniai arba fiziniai vienetai turi būti laikomi viena bendrove, siekiant pritaikyti Bendrijos tvarką dėl konkurencijos (žr. *Hydrotherm* bylą 170/83 [1984] ECR 2999, 11 dalis ir T-234/95 bylą DSG prieš Komisiją [2000] ECR II-2603, 124 dalis). Teikiant valstybės pagalbą ekonominio vieneto atveju šis klausimas būtų pirmaeilis – kitaip nei pagalbos gavėjo atveju (žr. 323/82 *Intermills* bylą, Komisija [1984] ECR 3809, 11–12 dalys). Šiuo klausimu yra bendra nuomonė, kad Komisija gali savo nuožiūra nustatyti, ar bendrovės, esančios tam tikros grupės dalimis, laikytinos ekonominiais vienetais ar įstatymiškai ir finansiškai nepriklausomais vienetais, kad būtų galima taikyti valstybės pagalbos tvarką (žr. bylas T-371/94 ir T-394/94 *British Airways* ir kiti prieš Komisiją [1998] ECR II-2405, 313–314 dalys ir DSG prieš Komisiją, 124 dalis)“.
- (55) Komisija turi nustatyti, ar ACEA yra bendrovė, esanti grupės ACEA dalis, laikytina ekonomine dalimi. AEP būklės analizė tai patvirtina.
- (56) ACEA pripažįsta valdanti AEP ir „Electrabel“. Tai ji aiškiai patvirtina viename iš atsakymų ⁽¹³⁾. Tai taip pat patvirtinta ACEA finansinėje ataskaitoje, kur AEP įrašyta tarp atskirų bendrovių. Faktas, kad ACEA valdo AEP ir „Electrabel“, yra akivaizdus.
- (57) AEP yra minima ACEA ataskaitose: pirmo pusmečio ataskaitos 35 psl. teigiama, kad „remiantis dekretu Nr. 127/91 37 straipsnyje suteikta teise, į bendrąją erdvę įtraukiamos bendrovės, kurioms kartu su kitomis bendrovėmis vadovauja vadovas, remdamasis susitarimu su tomis bendrovėmis“. Sąraše yra ir AEP.
- (58) Pradinė ACEA ir „Electrabel“ akcininkų sutartis dėl įmonės branduolio keitimo iš ACEA į AEP nelaikoma projekto pagrindu. Yra aišku, kad AEP „paveldėjo“ projektą ir tapo pagalbos gavėja, o ACEA užsiima grupės vidaus darbais ir atlieka tam tikras užduotis, kurias ir anksčiau atliko. Be to, susitarimo dėl bendrovės branduolio pakeitimo į AEP 4 straipsnyje nurodoma, kad į susitarimą nėra įtraukiamas joks ginčas dėl bendrovės branduolio ir kad įmonė, pagalbos gavėja, nedalyvaus jokiam ginčui, galinčiam kilti po 2002 m. gruodžio 1 d. (susitarimo data), tačiau tai bus patikrinta anksčiau.
- (59) Dviejų šalių susitarimas neatleidžia nuo prievolės grąžinti nelegalią ir nesuderintą pagalbą. Jei toks susitarimas būtų leistinas, bendrovės galėtų nuolat apeiti prievolę grąžinti nelegalią ir nesuderintą pagalbą. Be to, reikia pabrėžti, kad tuo momentu, kai susitarimas susijungti buvo patvirtintas, sprendimas jau buvo taikomas, o ACEA jį neigė. Prievolė, priskirta ACEA, buvo gerai žinoma, taigi negalima atmesti ketinimo apeiti prievolę grąžinti pagalbą.
- (60) ACEA ir AEP turi būti laikomos vienu ekonominiu vienetu ir neatsižvelgiant į vidinę reorganizaciją pagalbos gavėja turi būti laikoma ta pati grupė, įskaitant ACEA. Kitoks požiūris leistų apeiti valstybės pagalbos taisykles.

1.4. „Deggendorf“ teisminė praktika

- (61) Daugiau kaip po dvejų metų nuo Sprendimo 2003/193/EB priėmimo Italija tebėra nepaskelbusi nelegalios ir nesuderintos pagalbos grąžinimo, ji dar net nėra nustačiusi sumų, kurias turės grąžinti municipalizuotos bendrovės. Nuo 2003 m., kai buvo pradėtas procesas, situacija nepasikeitė. Priduriama, kad Komisija nusprendė pateikti ieškinį teismui, kad Italija nesilaikė Sprendimo 2003/193/EB ⁽¹⁴⁾. Naujausiame dokumente numatoma įtraukti į Bendrijos įstatymus 2004 m. Parlamento dar nepatvirtintas, pagrindinius orientacinius pagalbos grąžinimo principus reglamentuojančias normas: prašymą vietos administracijai nurodyti galimus pagalbos gavėjus ir prašymą pagalbos gavėjams pranešti jų pačių gautą pagalbos sumą.

⁽¹²⁾ 2004 m. spalio 14 d. pirmosios instancijos teismo išvada, byla T-137/02 (*Pollmeier Malchow GmbH & Co./Komisija*).

⁽¹³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Italijos laiškas.

⁽¹⁴⁾ Sprendimas C(2005) 41, 2005 1 20, (apeliacinis skundas dar nepateiktas), žr. 2005 1 20 pranešimą IP/05/76.

- (62) Komisija sutinka, kad situacija, buvusi proceso pradžioje, liktų nepakitusi. Komisija tvirtina dar negalinti nustatyti tikslios pagalbos sumos, kurią ACEA gavo prieš gaudama aptariamą pagalbą. Nei Italijos valstybė, nei ACEA nepateikė įrodymų, kad ACEA atveju nauda, gauta iš nesuderintos sistemos, turi būti laikoma nesudaranti pagalbos dalies arba sudaranti esamą pagalbą arba suderinta dėl pagalbos gavėjo specifinių charakteristikų. Priešingai – dėl jų sumos ir dėl veiklos, kurią įvairiose rinkose vykdė ACEA pagalbos suteikimo metu, t. y. gamybos ir energijos ir elektros paskirstymo, ACEA gauta nauda turi būti suprantama kaip daranti poveikį bendrųjų pasikeitimams ir iškreipianti rinką. Be to, nauda yra reikšminga, nes atitinka trejų metų sumą, kurią turi mokėti juridiniai asmenys kaip pajamų mokestį (JAPM). Taigi ACEA grupė, įskaitant ir AEP, mokesčių rinkėjui yra vis dar negrąžinusi grąžintinos neteisėtos ir nesuderintos finansinės pagalbos, ir konkurencija tebėra iškreipta.
- (63) Esant tokiai situacijai, net jei pirmos pagalbos suma ir nėra nustatyta, dėl abiejų pagalbų ACEA santykis su bendrąja rinka yra iškreiptas ir nesuderinamas.

1.5. „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymas aptariamam atvejui

- (64) Italija ir ACEA pateikė daugybę argumentų dėl „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymo šiam atvejui.
- (65) Verta priminti, kad „Deggendorf“ teisminė praktika⁽¹⁵⁾ numato, kad Komisija, analizuodama pagalbos suderinamumą, turi atsižvelgti į visus su tuo susijusius elementus ir ypač į bendrąsias naujos pagalbos pasekmes ir į paskelbtą nesuderinamą dar negrąžintą pagalbą. Ši teismo praktika suteikia galimybę nukelti suderintos pagalbos teikimą, kol bus grąžinta anksčiau suteikta neteisėta ir nesuderinta pagalba.
- (66) Pagalbos gavėjo tapatumo klausimu verta paminėti dar kartą, kas pateikta 51 ir 60 punktuose. Remdamasi pateiktais argumentais, Komisija mano, kad AEP yra grupės ACEA dalis ir kad aptariamam atveju pagalbos gavėjas yra visiškai tas pats.
- (67) Tai, kad šiuo atveju kalbama apie regioninę pagalbą ir kad prielaida, jog pagalba, panaši į municipalinę, galėtų būti laikoma valstybine, yra klaidinga⁽¹⁶⁾. Komisijai visos pagalbos yra valstybinės, ir tai patvirtina faktas, kad Bendrijos institucijos bendrauja tik su valstybinėmis tarnybomis. Tai įrodo ir faktas, kad pagalbos dydis buvo paskelbtas Italijos ir kad Italija yra sprendimo vykdytoja pagal EB sutarties 87 ir 88 straipsnius. Naudojami išteklių vis tiek būtų valstybiniai, nesvarbu, ar tai būtų buvę skirstoma valstybės ar regionų tarnybų. Todėl šis argumentas turi būti atmestas.
- (68) „Deggendorf“ teisminė praktika taikoma visais atvejais, kai pagalbos gavėjas negrąžina to, ką nutaria Komisija, nesvarbu, ar kalbama apie individualią pagalbą ar apie pagalbos sistemą⁽¹⁷⁾. Komisija mano, kad ACEA laikytina municipalizuota bendrove, pagalbos gavėja, nes bent dalis pagalbos buvo suteikta visoms bendrovėms, patekusioms į šią kategoriją, taigi ir ACEA.
- (69) Be to, šiame procese ACEA pristatė pastabas dėl sistemos suderinamumo suinteresuotosios šalies vardu. Komisija savo sprendime pareiškė, kad tokios nepaskelbtos sistemos yra nesuderinamos ir neteisėtos, ir pareikalavo Italijos valstybės grąžinti sumas, gautas pagal minėtas sistemas⁽¹⁸⁾. ACEA užginčijo šį sprendimą pirmosios instancijos teisme⁽¹⁹⁾ įrodinėdama, kad pagalbą gavo pagal dabartinę sistemą. Kaip minėta, nei Italijos valstybė, nei ACEA nepateikė jokio argumento, kuris uždraustų ar apribotų aptariamą grąžinimą.
- (70) ACEA finansinėje ataskaitoje remiamasi Komisijos sprendimu ir galima grupės finansine rizika. Priduriama, kad reikia suskirstyti numanomas pagalbos sumas, kurias Italija turėtų susigrąžinti iš ACEA bent už 1998 m ir 1999 m., nes 1997 m. ACEA dirbo nuostolingai (dėl to nebuvo naudos, nes mokėti mažesni mokesčiai). ACEA grąžina sumas už 1998 m. (28 milijonus eurų) ir už 1999 m. (290 milijonų eurų dėl kai kurių nenumatytų operacijų, susijusių su didelėmis bendrovių išlaidomis).

⁽¹⁶⁾ Žr. 19 punktą.

⁽¹⁷⁾ Žr. 20 punktą.

⁽¹⁸⁾ Pagal Komisijos sprendimo 3 straipsnį Italija privalo imtis visų įmanomų priemonių grąžinti neteisėtas pagalbos gavėjų gautas sumas.

⁽¹⁹⁾ Žr. 6 išnašą.

⁽¹⁵⁾ Žr. 3 išnašą.

- (71) Skirtingai nuo tvirtinimo, pagal kurį „Deggendorf“ teisminė praktika turėtų būti taikoma tik tada, kai Komisijos sprendimas yra galutinis (pavyzdžiui, kai būna parengta galutinė teismo išvada)⁽²⁰⁾, Komisija primena, kad du sprendimai yra galiojantys ir netrukus pradės veikti, kaip pripažinta Italijos⁽²¹⁾. Tai dera su EB sutarties 242 straipsniu, kuriame teigiama, kad ieškiniai negali būti nukeliami. Taip pat reikia priminti, kad šiam atvejui nebuvo prašoma laikinų sumų.
- (72) Italija sutinka, kad taikant „Deggendorf“ teisminę praktiką sudaroma prielaida veikti išskirtinai, kas turėtų būti atliekama kaip *extrema ratio*. Oponuodama į tai, Komisija teigia, kad kontroliuojant valstybės pagalbą būtų galima „Deggendorf“ teisminę praktiką taikyti nuolat ir užtikrinti sistemos, kuria atsižvelgiant į visas valstybės pagalias, gautas pagalbos gavėjo, siekiama sumažinti iškreiptą konkurenciją ir užtikrinti efektyvų sprendimų taikymą, veikimą.
- (73) Nesutikdama su Italijos tvirtinimu, pagal kurį „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymas nustatytų mažesnę valstybių narių⁽²²⁾ pranešimų skaičių, Komisija pabrėžia, kad pranešimas nėra būtinas, bet vis dėlto pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį – reikalingas. Pagalba, apie kurią nepranešama, tampa neteisėta, net jei ji ir suderinta.
- (74) Dėl Italijos tvirtinimo, kad Komisija vykdo ypatingą⁽²³⁾ spaudimą, Komisija pabrėžia, kad šiuo atveju taikoma esama teisminė praktika. ACEA nubausta tik dėl to, kad yra kitos pagalbos gavėja.
- (75) Reikia pabrėžti, kad ACEA nėra nubausta išimtinai. Komisija patvirtino (sprendimas dėl pagalbos Nr. 614/02 cituojamas 38 punkte) daug Pjemonto regiono projektų. Pora patvirtintų projektų turi būti vykdomi AEM, municipalizuota *Torino*, ir ASM, municipalizuota *Settimo Torinese*. AEM atveju buvo vertinama, ar reikės taikyti „Deggendorf“ teismo praktiką. Priimta neigiama išvada dėl *de minimis* taisyklės, atsižvelgiant į tai, kad aptariama suma siekė 17 240 eurų. Vietos tarnybos vėliau prisiėmė pareigą patikrinti, kad trijų mėnesių laikotarpiu nebūtų kitos *de minimis* pagalbos, kad nebūtų viršijama 100 000 eurų suma. Tai būtų buvusi pagalba, nesuteikta „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymo atveju.
- (76) ASM atveju sprendime Nr. 614/02 (cituoja ankstesniuose punktuose 38 ir 75) dėl pagalbos teigiama:
- „Remdamosi „Deggendorf“ bylos teismine praktika⁽²⁴⁾, Italijos tarnybos išsipareigojo patikrinti, ar bendrovė, teikianti daug paslaugų, ir kiti pagalbos gavėjai tikrai pasinaudojo minėtomis pagalbomis, ir jei tai pasitvirtins, nesuteikti valstybės pagalbos, kol neteisėtai ir nesuderintai suteiktos pagalbos nebus grąžintos pagal pirmiau minėtą sprendimą“.
- (77) Galiausiai tai, kad ACEA užsiima įvairia veikla ir kad dėl to negalima nustatyti, kurios veiklos sąskaita teks grąžinti suteiktą pagalbą⁽²⁵⁾, yra menkas argumentas. Būtų labai paprasta, jei bendrovė galėtų išvengti sprendimo tik dėl to, kad negalima išsiaiškinti, iš kurios veiklos dalies arba iš kurios bendrovės branduolio dalies teks grąžinti gautą pagalbą.
- (78) Galima argumentuoti, kad tol, kol pagalbos dalis, paskelbta neteisėta ir nesuderinta, turi ryšį su mokestiniais dydžiais, visos ACEA bendrovės branduolio dalys gauna šią pagalbą. Mokestinė pagalba, kaip pagalba vykdomai veiklai, nėra grąžinama iš vienos bendrovės veiklos srities. Neteisėta ir nesuderinta pagalba liečia visą ACEA ekonominę veiklą, įskaitant ir bendrovės branduolį, vėliau pakeistą į AEP. Nėra aišku, ar dalis šios nesugrąžintos pagalbos gali būti skirta ir AEP.

1.6. Dėl trečiųjų šalių pastabų

- (79) Skirtingai nuo to, ką teigia ACEA⁽²⁶⁾, laikas, praėjęs nuo sprendimo priėmimo grąžinti pagalbą, neatsižvelgiant į tai, kad Italijos tarnybos nesiima grąžinimo veiksmų, yra tikrai ilgas. 2005 m. sausio mėn. pabaigoje Italija dar nebuvo patvirtinusi grąžinimo veiksmų. Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 3 dalyje⁽²⁷⁾ aiškiai teigiama, kad grąžinama nedelsiant. Iki šiol, kaip minėta, ne tik nebuvo pradėta vykdyti jokių grąžinimo veiksmų, bet net nebuvo nustatytos aiškos tokių veiksmų vykdymo gairės.
- (80) Gražūs ACEA⁽²⁸⁾ norai nekeičia situacijos *de facto*, t. y. nesugrąžintos pagalbos. Analizuojama pagalba – pagalbos, paskelbtos neteisėta, grąžinimas – tai faktas, kuriam nedaro įtakos šalių priimta pozicija. Priduriama, kad nepaisant geranoriško pranešimo, ACEA galėjo inicijuoti grąžinimo procedūrą, nurodyma, pavyzdžiui, reikalingas sumas ir užblokuodama banko sąskaitą.

⁽²⁰⁾ Žr. 21 punktą.

⁽²¹⁾ 2003 m. liepos 23 d. Italijos laiškas, p. 6.

⁽²²⁾ Žr. 22 punktą.

⁽²³⁾ Žr. 23 punktą.

⁽²⁴⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽²⁵⁾ Žr. 27 punktą.

⁽²⁶⁾ Žr. 29 punktą.

⁽²⁷⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽²⁸⁾ Žr. 30 punktą.

- (81) Galiausiai dėl nenuoseklaus Komisijos pozicijos dėl „Deggendorf“ teisminės praktikos taikymo (pavyzdžiui galėtų būti Sprendimas 1998/466/EB ⁽²⁹⁾) reikia pabrėžti, kad šis sprendimas ⁽³⁰⁾ rėmėsi Prancūzijos įsipareigojimu grąžinti turėtą pagalbą, dėl ko „Deggendorf“ teisminė praktika nebuvo taikoma. Sprendime 1998/466/EB taip pat buvo nustatyta, kad negalės būti teikiama jokia kita pagalba, išskyrus išskirtiniais atvejais. 2002 m. Komisija priėmė sprendimą dėl naujo Prancūzijos tarnybos dalyvavimo SFP naudai, tačiau šis dalyvavimas nebus pagalba. Taigi nebuvo priežasties taikyti „Deggendorf“ teisminę praktiką.

VII. IŠVADOS

- (82) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad 3,8 milijono eurų pagalba, numatyta AEP šildymo vamzdynų projektui netoli Romos, yra suderinama su Sutartimi.
- (83) Pagalbos sumos pervedimas AEP atidėtas, kol Italija neįrodys, kad neteisėta ir nesuderinta pagalba pagal Sprendimą 2003/193/EB yra grąžinta bendrovės ACEA vadovaujantis „Deggendorf“ teismine praktika,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Pagalba, kurią Italija ketina suteikti bendrovei AEP vykdyti šildymo vamzdynų projektą 1999 m. rugpjūčio 6 d. Lacijaus regioninio vykdomojo sprendimo Nr. 4556 pagrindu, yra suderinta su bendrąja rinka.

2. Pagalba (žr. pirmą punktą) negali būti suteikiama, kol Italija neįrodys, kad ACEA grąžino neteisėtą ir nesuderintą pagalbą pagal sprendimą 2003/193/EB su palūkanomis.

2 straipsnis

Italija praneša Komisijai per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo apie priimtas derinimo priemones.

3 straipsnis

Šis sprendimas skiriamas Italijai.

Parengta Briuselyje, 2005 m. kovo 16 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

⁽²⁹⁾ Žr. 31 punktą.

⁽³⁰⁾ Žr. įvado trečią dalį.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. balandžio 6 d.

dėl pagalbos schemos, kurią Italija ketina taikyti laivų kreditavimui

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 844)

(tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/599/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į sutartį dėl Europos ekonominės erdvės, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal nurodytus straipsnius ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

(4) 2003 m. balandžio 30 d. raštu Komisija pranešė Italijos valdžios institucijoms sprendimą pradėti tyrimą dėl EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos taikymo.

(5) Sprendimas pradėti tyrimą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiame leidinyje* ⁽¹⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo nuomonę.

(6) Komisija suinteresuotųjų šalių nuomonės negavo.

(7) 2003 m. birželio 4 d., 2003 m. liepos 22 d. ir 2003 m. birželio 3 d. raštais Italijos valdžios institucijos, atsakydamos į Komisijos 2003 m. balandžio 30 d. sprendimą, pateikė savo nuomonę. 2004 m. sausio 27 d. įvyko susitikimas tarp Italijos valdžios institucijų ir Komisijos.

I. PROCEDŪRA

(1) 1998 m. lapkričio 26 d. Komisija patvirtino specialų laivų kreditavimo garantinį fondą, įsteigtą pagal 1997 m. liepos 31 d. įstatymo Nr. 261 5 straipsnį, tikėdamasi, kad minėta tvarka numatytas pagalbos intensyvumas, padidės 1 proc.

(2) 1997 m. liepos 31 d. įstatymo Nr. 261 5 straipsnis buvo pakeistas 1998 m. lapkričio 30 d. įstatymu Nr. 413. 2001 m. gegužės 16 d. Italijos valdžios institucijos atkreipė Komisijos dėmesį į 2000 m. gruodžio 14 d. ministro Tesoro pasirašytą dekretą dėl balanso ir ekonominių prognozių. Jame paminėtos ir garantijų taisyklės. Šiais pakeitimais ir papildymais siekiama, kad ši tvarka būtų numatyta pagalbos teikimui. Šis sprendimas susijęs su šiuo pranešimu.

(3) Vėliau, siekiant gauti daugiau informacijos, buvo apsiųsti raštai tarp Italijos valdžios institucijų. Komisija taip pat turėjo daug neformalių kontaktų su valdžios institucijomis ir užsienio konsultantu, su kuriuo susitiko pora kartų skirtingu laiku.

(8) 2004 m. lapkričio 3 d. raštu pakviestos į susitikimą Italijos valdžios institucijos paprašė Komisijos apibrėžti savo poziciją šioje byloje. 2004 m. gruodžio 22 d. raštu Komisija atsakė į paklausimą, tačiau jokių kitų raštų iš Italijos valdžios institucijų negavo.

II. PAGALBOS SCHEMOS APRAŠYMAS

(9) Specialus laivų kreditavimo garantinis fondas (toliau *Fondas*) buvo įkurtas remiantis 1997 m. liepos 31 d. įstatymo Nr. 261 5 straipsniu. Po konkurso Fondo finansų, administracijos ir technikos valdymas buvo paskirtas „Mediocredito Centrale SpA“ („Mediocredito“). Fondo paskirtis – padengti riziką, kylančią dėl laivų statybai ir jų pertvarkymui suteiktų ir negrąžinamų paskolų. Šios bankų paskolos teikiamos italų arba užsienio laivų savininkams, sumokėti už darbus Italijos laivų statyklose. Šiuo tikslu Fondas suteikia minėtiems laivų savininkams antro prioriteto *end-financing* garantijas. Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad Fondas dar nevykdo operacijų ir kad šiuo metu dar nebuvo suteikta jokių garantijų.

⁽¹⁾ OL C 145, 2003 6 21, p. 48.

- (10) Finansavimas turi trukti ne ilgiau nei 12 metų, jo suma turi būti ne didesnė kaip 80 % laivo sutartinės kainos, o pelno mokestis turi būti ne mažesnis kaip patvirtintas 1981 m. rugpjūčio 3 d. OCSE tarybos sprendimu ir vadovaujantis esamais pakeitimais, arba pagal rinkos kursą tais atvejais, jei finansavimas nebūtų remiamas kitų lengvatų, kurių tikslas mažinti suinteresuotųjų šalių finansinę naštą. Be to, finansavimui suteikiamas pirmojo laipsnio hipotekos garantas, kurio objektas yra laivas.
- (11) Pagal tvarką numatyta laivo savininkams teikti garantijas, kurios, remiantis kriterijais, numatytais dekrete, būtų „Mediocredito“ paskelbtos finansiškai ir ekonomiškai pagrįstomis.
- (12) Garantija gali sudaryti iki 40 proc. viso finansavimo ir padengti iki 90 proc. galutinio bankų patirto nuostolio, įvertinus kapitalą, sutartyje numatytas palūkanas ir delspinigių, taikant ne didesnę mokestį nei galiojančios orientacinės palūkanų normos teismo proceso pradžios dieną, siekiant atgauti kreditą, išlaidas, tarp jų teismo ir neteismo išlaidas.
- (13) Vienkartinis mokestis, taikytas Fondo naudos gavėjams, yra nustatyto dydžio ir pradžioje sudarė 1,6 proc. garantuotos sumos, nepriklausomai nuo garantuotos paskolos trukmės. Italijos valdžios institucijos informavo Komisiją apie ketinimą pakeisti šį mokestį ir padidinti jį iki 2,3 proc. nuo garantuotos 12 metų paskolos (proporcingai sumažinant trumpesnį laikotarpio paskolai). Vienkartinis 2,3 proc. mokestis atitinka metinį 0,5 proc. mokestį už garantuotą negrąžintą 12 metų paskolos dalį.
- (14) Italų valdžios institucijos nutarė įvesti rizikos paskirstymo mechanizmą, kuriuo remiantis skirtingiems projektams bus taikomas ir skirtingas mokestis pagal jiems būdingą riziką. Tačiau apie šią sistemą pateikti tik pagrindiniai punktai ir Komisijai nebuvo pateikta jokia tikslesnė tokios rizikos sistemos taikymo informacija.

III. PROCESO PRADĖJIMO PRIEŽASTYS

- (15) Sprendime pradėti tyrimą Komisija abejojo, ar italų garantinis Fondas, skirtas kredituoti laivams, laikysis visų sąlygų, minimų 2000 m. kovo 11 d. pranešimo 4.3 punkte, taikant EB sutarties 87 ir 88 straipsnius valstybės pagalbai teikiant garantijas („Pranešimas dėl garantijų“)⁽²⁾, sąlygas, kurios leistų išskirti pagalbos teikimą.

- (16) Komisija taip pat uždavė klausimą, ar valstybei suteiktas garantinis režimas, reikalaujantis to paties pelno iš visų gavėjų, atsiejant nuo individualių finansuojamo projekto rizikų ir darbo viename sektoriuje, kuriame yra rinka, galinti pateikti garantijas, galėtų būti laikomas galintis pats save finansuoti.
- (17) Be to, Komisija abejojo, ar pelnas, mokamas garantijų gavėjų, atitiktų rinką ir, bet kokių atveju, ar būtų pakankamas, kad padengtų visas taisyklių laikymosi sąnaudas.
- (18) Paskiausiai Komisija negalėjo nepastebėti, kad 10 proc. pačios rizikingiausios paskolos dalies galėtų nepakakti užtikrinti, kad paskolos davėjas teisingai įvertins kreditinį paskolos gavėjo patikimumą ir kad sumažins su operacija/veikla susijusią riziką.

IV. ITALIJOS PASTABOS

- (19) Italijos tarnybų nuomone, Fondas neteikia pagalbos dėl tokių priežasčių:
- i) Fondo numatyti kriterijai dėl garantijos pripažinimo leidžia atrinkti tik laivų savininkus, atitinkančius aukštus ekonominius kriterijus su žemesne nei vidutinė rizika; pagalbos gavėjai priklauso panašioms rizikos klasėms ir atrodo nėra būtinas administratorių pelno suskirstymas;
- ii) palyginamasis tyrimas, atliktas skirtingose Italijos kredito institucijose, parodė, jog analogiškomis garantijoms, atitinkančioms numatytas Italijos tarnybų, taikoma vidutinė rinkos kaina.
- (20) 2004 m. birželio 3 d. raštu Italijos tarnybos parodė norą įvesti diferencijuotą administravimo pelną, priklausantį nuo finansuojamų projektų rizikos. Sistemos pradžia tokia: pradinis pelnas – 0,5 proc. per metus. Iš tiesų pelnas kistų nuo finansavimo trukmės ir nuo pagalbos gavėjų projektų rizikos. Būtų numatyti trys pelno lygiai. Vienam finansavimui, kurio trukmė 12 metų, pelnas, siūlomas pagalbos davėjams, būtų 2,065 proc. už žemiausią rizikos kategoriją, 2,603 proc. už vidutinės rizikos kategoriją ir 3,142 proc. už rizikingiausius projektus. Tai atitiktų metinį mokestį, lygų 0,4563 proc. garantuotos sumos nerizikingiausiems projektams ir 0,6562 proc. – rizikingiausiems.

⁽²⁾ OL C 71, 2000 3 11, p. 14.

- (21) Tarnybos numatytų skirtingas vertinimo grupes, remiantis šešiais ekonominiais-finansiniais parametrais, ir kiekvieną kartą potencialus pagalbos davėjas, pareiškęs norą teikti pagalbą, būtų pagal tai įvertinamas ir įtraukiamas į taisyklių sąrašą. Antra, visiškai veikiant sistemai pagal šiuos parametrus prašantysis atsidurtų vienoje iš trijų rizikos kategorijų. Bet koku atveju, sistema niekada netobulinta, nes Italijos tarnybos nenumatė daugiau pateikti naujų praktinių sistemos funkcionavimo detalių.

V. VERTINIMAS

1) Pagalbos teikimas, remiantis Sutarties 87 straipsnio 1 dalimi

- (22) Pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį valstybių teikiama pagalba neatitinka bendrosios rinkos reikalavimų, nes šalių narių per valstybinius organus globojamos bendrovės iškreipia arba grąšina iškreipti konkurenciją.

- (23) Būdas įvertinti – tai garantinis fondas, kurio užduotis teikti garantijas paskoloms, bankų teikiamoms laivų savininkams, kad galėtų statyti arba atnaujinti savo laivus Italijos laivų statyklose. Komisija savo nuomonę dėl šio įvertinimo pateikė pranešimo 87 ir 88 straipsniuose dėl EB Sutarties dėl valstybės pagalbos formų teikiant garantijas („Pranešimas dėl garantijų“⁽³⁾).

- (24) Pranešime dėl garantijų paaiškinta, dėl kokių priežasčių valstybės garantijos gali būti valstybės pagalba: „valstybės garantija leidžia pagalbos gavėjui gauti paskolai geresnes sąlygas už esančias finansų rinkoje. Dėl valstybės garantijos pagalbos/paskolos gavėjas turi galimybę gauti žemesnes palūkanas arba pasiūlyti mažesnę garantiją. Be valstybės garantijos jie nerastų finansų institucijos, galinčios teikti paskolą jokiais sąlygomis. (...) rizika teikiant pagalbą pagal valstybės garantiją yra prisiimama valstybės. Toks rizikos prisiėmimas turėtų iš principo būti tolygiai pasidalinamas. Galimas atsisakymas neprisiimti tam tikros dalies rizikos valstybei yra praradimas ir tuo pat metu nauda bendrovei. Valstybės pagalba pagal 87 straipsnio 1 dalį gali būti teikiama ir tuomet, kai nieko nemokama už suteiktą garantiją“⁽⁴⁾.

a) Ekonominė nauda

- (25) Iš esmės kalbama apie tai, ar siūlomas garantinis administravimo pelnas atitinka rinkos kainą. Iš bendrų vals-

tybės garantijų tikrinimo principų ir remiantis įsakymais paaiškėja, kad principas skelbiamas garantijų pranešime: įvertinimo, ar garantija yra valstybės pagalba, pagrindas yra rinka. Būtent, jei valstybė gauna atitikmenį garantijai, kurią gautų privatus asmuo iš analogiškų pagalbos teikėjų, pagalbos gavėjas neturėtų jokios naudos, o valstybė veiktų kaip investuotoja arba privatus kreditorius, esantis finansų rinkoje. O jei atvirkščiai, kaina, sumokėta pagalbos gavėjo, ir sąlygos, taikytos garantijai, būtų palankesnės už kainą ir rinkos sąlygas, tada galioja aiški ekonominė nauda pagalbos gavėjams ir (jei atitinka kitas sąlygas) galioja valstybės pagalba pagal EB sutartį.

- (26) Pranešimo dėl garantijų 4.3 punkte nustatomos šešios sąlygos, kuriomis remdamasi Komisija gali nustatyti, ar valstybės garantijų taisyklės sudaro valstybės pagalbą. Vadinas, Komisija pirmiausiai turi įvertinti, ar paskelbtos taisyklės atitinka šias sąlygas, kad suprastų, kiek tai leistų neįvertinti pagalbos elementų.

- (27) Pagal 4.3 punktą valstybės garantijos taisyklės nesudaro valstybės pagalbos, remiantis 87 straipsnio 1 dalis ir esant tokioms sąlygoms:

a) pagalba neteikiama gavėjams, esantiems sunkioje finansinėje padėtyje;

b) pagalbos gavėjas iš principo gali gauti paskolą rinkos sąlygoms be valstybės įsikišimo;

c) garantijos, susijusios su finansine operacija, yra apribotos iš anksto nustatyta maksimaliu mokesčiu, negauna daugiau nei 80 proc. esamos (išskyrus obligacijas ar analogiškus) paskolos (ar kito piniginio įsipareigojimo) ir negali būti pratęšiamos;

d) taisyklės remiasi realiu rizikos vertinimu, kad pagalbą gaunančių bendrovių sumokėti atitikmenys visiškai leistų finansuoti tą pačią tvarką;

e) tvarka numato taisykles, pagal kurias ne tik bus teikiamos garantijos, bet ir finansinė dotacija metinei revizijai;

⁽³⁾ Žr. 2 išnašą.

⁽⁴⁾ 2.1 ir 2.1.2 pranešimo punktai.

f) atitikmenys padengia tiek riziką, glaudžiai susijusią su garantijos teikimu, tiek su administracinėmis išlaidomis, taip pat kapitalo pelningumą, jei valstybė duoda pradinį fondą sistemai įgyvendinti.

(28) Komisija pastebi, kad esamu atveju turimos sąlygos, esančios a, b, c ir e dalyse, ir sąlygos, esančios punktuose d ir f, kai prisiimama valstybės rizika, nėra kompensuojamos atitinkama dalimi.

(29) Pagal 4.3 punkto pranešimo d ir f dalis tvarkos sąlygos turi būti paremtos realiu rizikos vertinimu, kad sistema pati save galėtų patikimai finansuoti ir gautos sumos pakaktų padengti normaliai rizikai, glaudžiai susijusiai su garantija ir pagalbos tvarkos administracinėmis išlaidomis (taip pat kapitalo pelningumu, kai valstybė suteikia pradinį fondą sistemos praktiniam įgyvendinimui). Italija nesugebėjo parodyti Komisijai, kad numatytas tvarkos administravimo pelnas gali užtikrinti savo paties finansavimą ir padengti visas administravimo išlaidas.

i) Pasiūlyto administravimo pelno nedarnumas

(30) Kredito institucijos, veikiančios finansų rinkoje, reikalauja aukštesnio pelno tokio tipo garantijoms, žinant, kad 2,3 proc. pelno nepakanka užtikrinti, jog bus padengtos visos išlaidos ir galimas neatlikimas/neįvykdymas, taip pat administravimo išlaidos. Tas pats galioja ir pelno grupei nuo 2,065 proc. iki 2,603 proc., nurodytai 2004 m. birželio 3 d. rašte.

(31) Italijos tarnybos nėra turėjusios analogiškų valstybės garantijų tvarkų, taigi neturi istorinių arba empirinių (sektoriaus neįvykdymo lygis, tvarkos pajamos, realios administracinės valdymo išlaidos) duomenų, pagal kuriuos galima būtų įrodyti tvarkos finansavimą savo pačios jėgomis.

(32) Italijos tarnybų pasiūlytas pelnas yra paskaičiuotas pagal analogišką rinkos vertę ir turi būti tinkamas. Tai bet kokių atvejų neatitinka informacijos, kurią turi Komisija.

(33) Be to, Italijos tarnybos 1998 m. spalio 7 d. raštu tvirtina, kad rinkos vidutinis uždavinytis garantijos suteikimui yra metinis 0,915 proc. pelnas. Ši vertė yra aukštesnė už metinę vertę, atitinkančią pelną, numatytą Italijos tarnybų, ir už pelną, numatytą 2003 m. birželio 3 d. rašte.

(34) Antra, numatytos pelno neatitikimas aptinkamas kituose raštuose, pateiktuose Italijos tarnybų. 2003 m. jos atliko palyginamąjį tyrimą, kuriuo vertino rinkos vidutinę sumą, kurią taikytų kredito institucijos analogiškoms garantijoms. Iš Italijos banko raštų, persiųstų Komisijai, aišku, jog visos institucijos, kurioms buvo pateiktas klausimas, taikytų aukštesnius nei 0,5 proc. per metus pelnus arba aukštesnę pelno grupę nei pasiūlyta Italijos 2004 m. birželio 3 d. rašte. Bankų siūlomas administravimo pelnas:

CARIGE bankas	Nuo 0,50 proc. iki 0,75 proc. per metus
BNL	Apie 0,60 proc. per metus
„Unicredit“	0,60 proc. per metus
„Citigroup“	0,60 proc. per metus
„Deutsche Bank“	Nuo 0,70 proc. iki 0,80 proc. per metus
„ABM Amro“	Nuo 0,70 proc. iki 0,75 proc. per metus
„Intesa“ bankas	Apie 0,75 proc. per metus
Romos bankas	Nuo 0,70 proc. iki 1,25 proc. per metus

(35) Trečia, pasiūlyto pelno neatitikimas vėliau patvirtinamas Komisijos turima patirtimi, analizuojant garantines Vokietijos laivų kreditavimo tvarkas, kurios, skirtingai nuo Italijos Fondo, veikia jau keletą metų. 2003 m. gruodį Komisija patvirtino Vokietijos garantinius režimus (Valstybės pagalba Nr. N 512/03 ⁽⁵⁾) ir paminėti dydžiai nesudarė valstybės pagalbos pagal sutartį.

(36) Būtent Vokietijos atvejis parodė, kad yra reikalingi aukštesni pelnai užtikrinti projekto neįvykdymo rizikos padengimą (ir administracinių išlaidų): Vokietijos tvarka turėjo pelnus nuo 0,8 proc. iki 1,5 proc. per metus pagal pagalbos gavėjo kreditinį patikimumą.

⁽⁵⁾ OL C 62, 2004 3 11, p. 2.

(37) Kadangi Vokietijos ir Italijos tvarkos yra labai panašios ir kelia analogiškas problemas, Komisija pasiūlė Italijos tarnyboms atlikti išsamų Vokietijos sprendimo turinio tyrimą, ypač todėl, kad, kaip jau buvo minėta, šalys turėjo įvairių valstybės pagalbos tvarkų laivų kreditavimo patirtį. Tuo tarpu Italijos tarnybos nesugebėjo pateikti jokio motyvo, įrodančio, kad tvarka galėtų visiškai pati save finansuoti, o Vokietijos tarnybos pateikė didelį kiekį patikimų duomenų, pagrindžiančių savo įvertinimą ⁽⁶⁾.

(38) Dėl to Komisija išsiuntė Italijai sprendimo dėl Vokietijos tvarkos oficialią versiją. Be to, Italijai pareiškus norą sužinoti tikslesnę ir išsamesnę informaciją, jei įmanoma tiesiogiai ir iš Vokietijos tarnybų, Komisija perdavė Italijos tarnyboms ir jų užsienio konsultantui būtinus kontaktinius duomenis.

ii) Rizikos paskirstymo trūkumas

(39) Komisija mano, kad Fondas neturi būti paremtas realiu rizikos vertinimu ir kad šis neturi pats savęs remti.

(40) Informacija, kuria naudojasi Komisija, parodo, kad laivų kreditavimas yra sektorius, kuriame yra įmanoma įvertinti individualią riziką ir paskaičiuoti jos kainą, ir kad egzistuoja teisingai veikianti laivų kreditavimo garantijų suteikimo *end-financing* rinka. Vadinasi, laivų kreditavimo garantijų tvarka, numatanti vienodą pelną visiems, gaunantiems pagalbą, tarkime, kad veikia vadovaujantis tomis pačioms taisyklėmis ir apribojimais kaip ir kiti rinkos dalyviai, nepasirodo galinti patikimai pati savęs remti. Būtent pagalbos gavėjams yra visada įmanoma su mažesne nei vidutinė rizika surasti garantą, galintį padengti mažesnę sumą nei vidutinis pelnas riziką. Kad nebūtų privaloma, garantijų tvarka, pasiūlyta viešųjų tarnybų ir skirta tik aukštesnei nei vidutinė rizikai padengti, neatrodo galinti atitinkamai save finansuoti.

(41) Pateikta informacija rodo, kad laivų kreditavimo garantinė tvarka, sukurta Italijos, numato iš anksto nustatytą pelną ir kad tvarkos taikymas nėra būtinas. Kartu Italijos pateikta informacija patvirtina, jog yra įmanoma įvertinti individualią riziką (ir kad egzistuoja tokių garantijų teikimo rinka). Turint šias prielaidas, negalima manyti, kad garantijų sistema, skirianti administravimo pelną,

apie kurį kalbame, bus „be jokių abejonių“ stipri pati save remti.

(42) Kaip jau sakyta 2004 m. birželio 3 d. rašte, Italijos tarnybos parodė norą įvesti tvarką, kuria remiantis skirtingų rizikų projektams būtų taikomas skirtingas pelnas. Šis noras, deja, nebuvo pagrįstas teikiant konkretų siūlymą. Nauja sistema, aprašyta bendrais bruožais rašte, iki šiol neturi numatytų jos veikimo detalių ar su tuo susijusios informacijos, nors Italijos tarnybos yra informuotos apie šio aspekto, lemsiančio Komisijos sprendimą, svarbą.

(43) Bet kokiu atveju, net manant, kad tokia sistema galėtų užtikrinti realų rizikos įvertinimą, užtektų pasiūlytų pelnų (žr. aukščiau) įrodyti, kad jų dydis galėtų suteikti ekonominę naudą pagalbą gaunantiems laivų statytojams.

iii) Administracinių išlaidų padengimas

(44) Italijos tarnybos nepateikė Komisijai patikimų ir išsamių administracinių išlaidų įvertinimų, susijusių su Fondo planavimu, įkūrimu ir valdymu, ir niekad nemanė taisyti šio trūkumo, nepaisant to, net jei šis klausimas būtų iškeltas sistemos įgyvendinimo svarstymui.

(45) Komisija mano, kad surinkto pelno nepakaks padengti visiems nuostoliams tuo atveju, jei nebūtų įvykdomas projektas, ir tai kelia pavojų visų administracinių išlaidų padengimui.

(46) Galiausiai, Italijos tarnybos Komisijai pranešė, kad įstatymu paskirti ir valstybės į balansą įtraukti 258 228 449,54 eurų (500 milijardų lirų) Fondo veiklai, vis dėlto nenumatant jokio kapitalo pelningumo.

iv) Išvados

(47) Užbaigdami matome, kad iš pateiktų iki šiol argumentų yra aišku, kad pelnas arba jo grupė, numatyti Italijos tarnybų, negali užtikrinti nei tvarkos finansavimo, nei administracinių išlaidų padengimo. Be to, tvarkos taisyklės neatrodo, jog būtų paremtos realiu rizikos vertinimu. Taip pat visiškai aišku, kad privataus investuotojo kriterijus yra nepatenkinamas.

⁽⁶⁾ Pastebima, kad laivų statybos rinka yra globali ir ši laivų kreditavimo rinka atrodo esanti bent jau paneuropinė. Iš Vokietijos atvejo galima bent jau išgauti svarbių elementų, nepriklausomai nuo fakto, kad įvertintos tvarkos šiame posėdyje nelietė Italijos atvejo.

- (48) Turėdama omenyje šias prielaidas, Komisija mano, jog siūlomas dydis gali suteikti ekonominę naudą Fondo pagalbos gavėjams.

b) Valstybės išteklių panaudojimas ir dydžio atranka

- (49) Tvarka aiškiai įtraukia valstybės išteklių panaudojimą, suteikiant viešas garantijas ir pateikiant valstybės balanso atitinkamas finansines priemones. Valstybės garantijos gali atnešti išteklių nuostolį valstybei, kuri prisiima finansinę riziką ir atsisako pagalbos gavėjų mokamos dalies.

- (50) Taip pat yra aišku, jog valstybės garantijos teikiamas dydis parenkamas toks, kokiu gali pasinaudoti tik laivų statytojai, ketinantys vykdyti laivų statybos ir atnaujinimo darbus Italijos laivų statyklose (ir kurie atitinka Italijos įstatymų nustatytus reikalavimus).

c) Rinkos iškreipimas ir pasikeitimų rezultatai

- (51) Ekonominė nauda, suteikiama Fondo specialioms bendrovėms, gali pati savaime iškreipti konkurenciją, kadangi valstybės garantijos gali pagelbėti bendrovėms, užsiimančioms tam tikra veikla, gauti garantijas, net jei kitu atveju tai būtų neįmanoma. Valstybės garantijų suteikimas be tinkamos pagalbos gavėjų kompensacijos gali suteikti Italijos laivų statybos sektoriui konkurencinį pranašumą prieš Europos ir ne Europos konkurentus, negaunančius analogiškos pagalbos.

- (52) Globalioje rinkoje egzistuoja stiprūs tarptautiniai ryšiai laivų statyboje. Pagalbos dydis, apie kurį kalbame, gali turėti įtaką keitimuisi tarp šalių narių.

- (53) Kadangi tinka visi 87 straipsnio 1 dalies elementai, pasiūlyta tvarka atitinka Valstybės pagalbą pagal sutartį.

2) Pagalbos suderinamumas su bendrąja rinka

- (54) 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse išdėstytos sąlygos, kuriomis remiantis turima galvoje pagalba yra suderinama ir gali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai. 87 straipsnio 3 dalies a dalyje numatoma, jog Taryba gali

nustatyti specialias pagalbos kategorijas, kvalifikuotos daugumos sprendimu Komisijos teikimu, kurios gali būti derėti su bendrosios rinkos kriterijais.

- (55) Pranešime pagalba laivų statybos sektoriui buvo tvarkoma 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1540/98, susijusiu su pagalba laivų statybai ⁽⁷⁾. Pagal šį reglamentą pagalba sektoriui leidžiama tik atitinkant jame nurodytas sąlygas ir tikslus. Be to, finansavimo pagalba laivų statybos veiklai nėra leistina pagal sutartis, pasirašytas jau po 2000 m. gruodžio 31 d.

- (56) Nuo 2004 m. sausio 1 d. yra taikoma nauja Valstybės pagalbos teikimo laivų statybai tvarka ⁽⁸⁾ („Valstybės pagalbos teikimo laivų statybai tvarka“), uždraudžianti bet kokią pagalbą sektoriaus viduje. Taip pat gali būti pripažįstama tik pagalba, atitinkanti nurodytus reikalavimus, ir skirta įgyvendinti tikslą, numatytą toje Tvarkoje.

- (57) Pagal Teismo išvadą ⁽⁹⁾ nustatyta Valstybės pagalba, išskyrus tranzitines normas, turi būti išanalizuojama remiantis galiojančiomis normomis priimant sprendimą dėl jų suderinamumo. Vadinas, esamu atveju pagalba turi būti išanalizuota remiantis tvarka, pagal kurią suteikiama pagalba laivų statybai.

- (58) Sprendimas pradėti buvo priimtas, kai jau galiojo Reglamentas (EB) Nr. 1540/98, kuriuo sukurta teisinė pagalbos teikimo bazė. Taigi, nėra būtina naujai pradėti veiklą, kai svarbūs dviejų teisinių aktų įsakymai nėra iš pagrindų skirtingi. Ši sąlyga aiškiai pastebima šiame atvejuje ⁽¹⁰⁾.

- (59) Remiantis Tvarka, reglamentuojančia pagalbos teikimą laivų statybai, ir Reglamentu (EB) Nr. 1540/98, pagalba apima visus tiesioginės ir netiesioginės pagalbos būdus, panaudotus teikiant pagalbą laivų statykloms, laivų savininkams arba tretiesiems asmenims statyti arba atnaujinti laivus, ypač kreditinės lengvatos, garantijos ir mokestinės lengvatos ⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ OL L 202, 1998 7 18, p. 1.

⁽⁸⁾ Valstybės pagalbos teikimo laivų statybai tvarka (2003/C 317/06) (OL C 317, 2003 12 30, p. 11).

⁽⁹⁾ Atitinka pirmo lygio Teismo 2004 m. lapkričio 18 d. bylą T-176/01, „Ferriere Nord SpA“ prieš Komisiją, ypač 134–140 punktai.

⁽¹⁰⁾ Atitinka bylą T-176/01, 74–82 punktai.

⁽¹¹⁾ Atitinka 2 straipsnio 2 dalį, Tarybos reglamento (EB) Nr. 1540/98, ir pagalbos suteikimo laivų statybai tvarkos 11 punktą.

- (60) Atsižvelgiant į bendrosios rinkos kriterijus, sprendimas pradėti pagalbos teikimo tyrimą yra grindžiamas tuo, kad aptariama pagalba yra pagalba veiklai ir kiek ji sutampa su 2001 m. sausio 1 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1540/98 ⁽¹²⁾. Ši pagalbos teikimo laivų statybai norma galioja ir šiandien ir nesuteikia pagalbos veiklai.
- (61) Priimant sprendimą pradėti tyrimą, buvo išanalizuota ir galimybė įvertinti pagalbos suderinamumą remiantis OCSE įsakymu dėl kredito lengvatų, teikiamų laivų statybai ir atnaujinimui ⁽¹³⁾. Ryšium su tuo yra tvirtinama, kad, nepriklausomai nuo to, ar OCSE sektoriniai susitarimai numatytų garantines normas, susitarimo įsakymai dėl minimalių administravimo pelnų nebūtų taikomi, kol nebūtų išanalizuojami dalyvaujančiųjų sektoriaus susitarime ⁽¹⁴⁾. Tai dar ir šiandien yra aktualu.
- (62) Nebuvo numatyta analizuoti pagalbos ryšio su kitais įsakymais dėl suderinamumo, numatytais Tarybos reglamento (EB) Nr. 1540/98, kur akivaizdu, kad aptariama pagalba nėra užbaigta nei tvirtinti, nei pertvarkyti, nei naujai investuoti, nei tirti, nei aplinkai saugoti. Taip pat akivaizdu, kad pagalba nėra tiesioginė, kad padėtų pasiekti šiuos tikslus net prisitaikant prie šiek tiek kitokių pagalbos laivų statybai taisyklių įsakymų. Taip pat akivaizdu, kad šia pagalba neketinama siekti kitų horizontalių tikslų (mokymas, užimtumas, MDB vystymas), šiuo metu įtrauktų į tvarkos sąlygas.
- (63) Reikia papildomai pabrėžti, kad Italijos tarnybos niekada netvirtino, kad pagalba turi būti derinama. Taip pat niekada nepateikė Komisijai informacijos, kuria remiantis būtų galima įvertinti, ar pagalba galėtų būti įstatymo pažeidimas, apie kurį kalbama Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.
- (64) Turėdama omenyje tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad šiuo atveju netaikoma nei viena iš taisyklių pažeidimo dalių uždrausti suteikti valstybės pagalbą laivų statybos sektoriui ir kad dydis, kurį atspindi valstybės pagalbos

skyrus pagalbos kraštutinumai, neatitinka bendrosios rinkos kriterijų.

VI. IŠVADOS

- (65) Remiantis tuo, kas pateikta, Komisija prieina prie išvados, kad tvarka, susijusi su Specialiu laivų kreditavimo garantiniu Fondu, nėra suderinama su bendra valstybės pagalbos tvarka bendrojoje rinkoje,

SPRENDIMAS:

1 straipsnis

Valstybės pagalbos tvarka, pagal kurią Italija ketina duoti leidimą teikti kreditus laivams, remiantis 1997 m. liepos 31 d. įstatymo Nr. 261 1 straipsniu, 1998 m. lapkričio 30 d. įstatymo Nr. 413 straipsnio 1 pakeitimais ir ministro Tesoro dekretu, balansu ir ekonominiu 2000 m. gruodžio 14 d. programavimu, neatitinka bendrosios rinkos reikalavimų.

Šiai pagalbai šiuo metu negali būti suteiktas leidimas.

2 straipsnis

Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo Italija turi pranešti Komisijai apie veiksmus, kurių ims šiuo klausimu.

3 straipsnis

Šio sprendimo vykdytoja yra Italija.

Priimta Briuselyje, 2005 m. balandžio 6 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

⁽¹²⁾ Atitinka 3 straipsnio 1 dalį, Tarybos reglamento (EB) Nr. 1540/98.

⁽¹³⁾ Atitinka 3 straipsnio 4 dalį, Tarybos reglamento (EB) Nr. 1540/98.

⁽¹⁴⁾ Atitinka pagalbos suteikimo laivų statybai tvarkos 23 punktą, kuris nukreipia į tuos pačius OCSE įsakymus, kurie cituojami veiklos dėl pradėjimo sprendime.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2006 m. rugsėjo 4 d.

nustatantis tam tikrų statybos produktų išorinių degumo charakteristikų klases trisluoksniams metalu dengtiems stogų paneliams

(pranešta dokumentu Nr. C(2006) 3883)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/600/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1988 m. gruodžio 21 d. Direktyvą 89/106/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo ⁽¹⁾, ypač į jos 20 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) Direktyvoje 89/106/EEB numatyta, kad siekiant, jog būtų atsižvelgiama į skirtingus statinių apsaugos lygius nacionaliniu, regioniniu arba vietiniu lygiu, aiškinamuosiuose dokumentuose gali tekti nustatyti klases, atitinkančias gaminių charakteristikas, atsižvelgiant į kiekvieną esminį reikalavimą. Šie dokumentai buvo paskelbti Komisijos komunikatu dėl Direktyvos 89/106/EEB aiškinamųjų dokumentų ⁽²⁾.

(2) Aiškinamajame dokumente Nr. 2 pateikiama keletas tarpusavyje susijusių priemonių dėl esminio saugos gaisro atveju reikalavimo, kuriomis apibrėžiama priešgaisrinės saugos strategija, kuri valstybėse narėse gali būti įgyvendinama skirtingais būdais.

(3) Aiškinamasis dokumentas Nr. 2 nustato, kad viena iš tų priemonių – tai ugnies ir dūmų atsiradimo bei jų plitimo apribojimas tam tikrame plote apribojant statybos produktų potencialą turėti įtakos gaisro kilimui.

(4) To apribojimo lygį galima išreikšti tik skirtingais produktų degumo charakteristikų lygiais jų galutinio panaudojimo vietoje.

(5) Suderinus sprendimą, 2001 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos sprendimu 2001/671/EB, įgyvendinančiu Tarybos direktyvą 89/106/EEB dėl stogų ir stogo dangų reakcijos į išorinį gaisrą klasifikacijos, buvo patvirtinta klasifikavimo sistema ⁽³⁾.

(6) Jei tai yra tam tikri statybos produktai, privaloma taikyti Sprendime 2001/671/EB nustatytą klasifikaciją.

(7) Kai kurių stogų ir stogo dangų degumo charakteristikos pagal Sprendime 2001/671/EB pateiktą klasifikaciją yra plačiai taikomos ir pakankamai gerai žinomos valstybių narių priešgaisrinės apsaugos institucijoms, todėl su jomis nebūtina atlikti šios konkrečios atsparumo savybės bandymų.

(8) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Statybos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Statybos produktai, atitinkantys degumo charakteristikas ir kuriems nereikalingi tolimesni bandymai, yra nurodyti priede.

2 straipsnis

Konkrečios klasės, į kurias turi būti skirstomi skirtingi statybos produktai pagal degumo charakteristikų klasifikaciją, priimtą Sprendimu 2001/671/EB, yra nurodyti šio sprendimo priede.

⁽¹⁾ OL L 40, 1989 2 11, p. 12. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ OL C 62, 1994 2 28, p. 1.

⁽³⁾ OL L 235, 2001 9 4, p. 20.

3 straipsnis

Produktai, jeigu tinkama, vertinami atsižvelgiant į jų galutinį panaudojimą.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 4 d.

Komisijos vardu
Günter VERHEUGEN
Pirmininko pavaduotojas

PRIEDAS

Šiame priede nurodytoje lentelėje išvardijami statybos produktai, atitinkantys visus degumo charakteristikų reikalavimus ir kuriems nereikalingi papildomi bandymai.

Lentelė

TRISLUOKSNIŲ METALU DENGŲ STOGO PANELIŲ KLASIFIKACIJA PAGAL DEGUMĄ

Produktas ⁽¹⁾	Produkto charakteristikos	Medžiagos minimalus tankis	Klasė ⁽²⁾
Trisluoksniai paneliai stogams, dengti plienu, nerūdijančiu plienu, ar aliuminiu	Pagal EN 14509 ⁽¹⁾	PUR 35 kg/m ³ arba	B _{ROOF} (t1)
		MV (vertikaliai orientuoto pluošto plokštė) 80 kg/m ³ arba	B _{ROOF} (t2)
		MV (pilnai užpildytos plokštės) 110 kg/m ³	B _{ROOF} (t3)

⁽¹⁾ Paneliai su profiliuota išorine metalo danga:

- minimalus storis: 0,4 mm dangoms iš plieno ir nerūdijančio plieno;
- minimalus storis: 0,9 mm dangoms iš aliuminio;
- vainikėlio užlaida mažiausiai 15 mm užveina ant kitos vainikėlio pusės (šoninis užleidimas – išilginė jungtis), arba metalinis dangtelis ant išilginės jungties, visiškai uždengiantis sujungtus vainikėlius arba paaukštintas užlankas ant išilginės jungties;
- kur įmanoma, galinė užlaida didesnė ar lygi 75 mm;
- dangą, saugančią nuo nepalankių oro sąlygų, sudaro PVC dažai, kurių maksimalus nominalus sausos plėvelės storis yra 0,200 mm, kurių PCS nėra didesnis nei 8,0 MJ/m², o maksimali sausa masė yra 300 g/m² arba bet kokie kiti plonasluoksniai dažai, neviršijantys prieš tai pateiktų storio rodiklių;
- minimali degumo klasė – D-s3, d0 be pakraščio apsaugos pagal EN 13501-1.

⁽²⁾ Klasė, kaip nurodyta Sprendimo 2001/671/EB priedo lentelėje.

Naudojami simboliai: PUR – poliuretanai; MV – mineralinė vata; PVC – polivinylchloridas; PCS – bendras šiluminis potencialas.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2006 m. rugsėjo 5 d.

dėl neatidėliotinų priemonių, susijusių su neleistinu genetiškai modifikuotu organizmu „LL RICE 601“ ryžių produktuose

(pranešta dokumentu Nr. C(2006) 3932)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/601/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁽¹⁾, ypač į jo 53 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą,

kadangi:

- (1) 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų 4 straipsnio 2 dalyje ir 16 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad genetiškai modifikuotas maistas ar pašarai⁽²⁾ nepateikiami į Bendrijos rinką, jeigu jiems pagal to reglamento nuostatas nėra išduotas leidimas. To paties reglamento 4 straipsnio 3 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad leidimas negali būti išduodamas genetiškai modifikuotam maistui ir pašarams, jeigu nėra tinkamai ir pakankamai įrodyta, kad jie nedaro žalingo poveikio žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, neklaidina vartotojo ir nesiskiria nuo maisto ar pašarų, kuriuos jie skirti pakeisti, tiek, kad įprastai juos vartojant nukentėtų žmonių ir gyvūnų mityba.
- (2) 2006 m. rugpjūčio 18 d. Jungtinių Amerikos Valstijų valdžios institucijos informavo Komisiją, kad ryžių produktai, užteršti genetiškai modifikuotais ryžiais pavadinimu „LL RICE 601“ (toliau – užteršti produktai), kurių nebuvo leista pateikti į Bendrijos rinką, buvo aptikti ryžių mėginiuose, paimtuose JAV rinkoje iš komercinių 2005 m. derliaus ilgagrūdžių ryžių. Apie produktų užteršimą 2006 m. liepos 31 d. JAV valdžios institucijoms pranešė „Bayer Crop Science“ – genetiškai modifikuotus ryžius „LL RICE 601“ pagaminusi bendrovė. JAV valdžios

institucijos informavo Komisiją, kad dar nėra žinoma, kokių mastu buvo užteršta tiekimo grandinė, ir kad šiuo metu dar nėra galimybių pateikti informaciją apie į Bendriją eksportuojamų produktų galimą užteršimą. Be to, šios valdžios institucijos informavo Komisiją, kad minėtų produktų taip pat nebuvo leista pateikti į Jungtinių Amerikos Valstijų rinką.

- (3) Nepažeidžiant valstybių narių pareigų dėl kontrolės, priemonės, kurių reikia imtis dėl tikėtino užterštų produktų importo, turi būti visapusiškos ir bendros, kad būtų galima imtis greitų ir efektyvių veiksmų bei išvengti skirtingo šios padėties vertinimo atskirose valstybėse narėse.
- (4) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 53 straipsnyje numatyta galimybė priimti neatidėliotinas Bendrijos priemones dėl iš trečiosios šalies importuojamo maisto ir pašarų, kad būtų apsaugota žmonių sveikata, gyvūnų sveikata ir aplinka, jeigu priemonėmis, kurių ėmėsi atitinkamos valstybės narės, rizikos negalima patenkinamai suvaldyti.
- (5) Atsižvelgiant į tai, kad pagal Bendrijos teisės aktus genetiškai modifikuotų ryžių „LL RICE 601“ pateikimui į rinką nėra išduotas leidimas ir į prielaidą dėl rizikos, kurią kelia produktai, kuriems nėra išduotas leidimas remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1829/2003, kuriuo atsižvelgiama į Reglamento (EB) Nr. 178/2002 7 straipsnyje nustatytą atsargumo principą, tikslinga imtis neatidėliotinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias pateikti į Bendrijos rinką užterštus produktus.
- (6) Remiantis Reglamente (EB) Nr. 178/2002 nustatytais bendraisiais reikalavimais, maisto ir pašarų verslo subjektams tenka pagrindinė teisinė atsakomybė užtikrinti, kad maisto produktai ar pašarai jų valdomose verslo įmonėse atitiktų maistui skirtų teisės aktų reikalavimus, ir patikrinti, ar šie reikalavimai vykdomi. Todėl verslo subjektai, atsakingi už pirmą pašarų ar maisto pateikimą į rinką, turėtų prisiimti pareigą įrodyti, kad šie produktai nėra užteršti. Šiam tikslui šiame sprendime nustatytais priemonėmis turėtų būti reikalaujama, kad tam tikrų iš Jungtinių Valstijų importuojamų produktų siuntos galėtų būti pateikiamos į rinką tik tokiu atveju, jeigu pateikiama tyrimų ataskaita, įrodanti, kad tie produktai nėra užteršti „LL RICE 601“. Tyrimų ataskaitą turi parengti akredituota laboratorija, atitinkanti tarptautiniu mastu pripažintus standartus.

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

⁽²⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 1.

- (7) Siekiant palengvinti kontrolę, visi į rinką pateikti genetiškai modifikuoti maisto produktai ir pašarai turi būti ištiriami taikant patvirtintą aptikimo metodą. „Bayer Crop Science“ buvo paraginta pateikti „LL RICE 601“ aptikimo metodus ir kontrolinius mėginius. Ji pateikė du metodus, kuriuos įteisino JAV Žemės ūkio departamento Grūdų kontrolės, maisto produktų ruošimo ir galvijų paskirstymo administracija (GIPSA – *Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration*), bendradarbiaudama su Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 32 straipsnyje nurodyta Bendrijos etalonine laboratorija.
- (8) Šiame sprendime numatytos priemonės turi būti proporcingos ir nevaržyti prekybos labiau negu būtina, jos turėtų būti taikomos tik tada, kai manoma, kad yra tikimybė, jog produktai užteršti genetiškai modifikuotais ryžiais „LL RICE 601“, kurie, remiantis gauta informacija, yra importuoti iš Jungtinių Valstijų į Bendriją.
- (9) Nepaisant Komisijos pateiktų prašymų, JAV valdžios institucijos negalėjo pateikti garantijų, kad iš Jungtinių Valstijų importuotuose ryžių produktuose nėra „LL RICE 601“.
- (10) Valstybės narės turi stebėti, ar pašarų produktai arba kiti maisto produktai, kuriems netaikomos šiame sprendime nustatytos priemonės, nėra užteršti „LL RICE 601“. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija Komisija apsvaistys, ar būtinos atitinkamos papildomos priemonės.
- (11) 2006 m. rugpjūčio 23 d. Komisijos sprendimas 2006/578/EB dėl neatidėliotinų priemonių, susijusių su neleistinu genetiškai modifikuotu organizmu LL RICE 601 ryžių produktuose ⁽¹⁾ buvo priimtas siekiant laikinai uždrausti užkrėstų produktų pateikimą į rinką.
- (12) Šios laikinosios priemonės turi būti patvirtintos.
- (13) Todėl tikslinga panaikinti ir pakeisti Sprendimą 2006/578/EB.
- (14) Šiame sprendime nustatytos priemonės turi būti peržiūrėtos per 6 mėnesius, kad galima būtų nustatyti, ar jos vis dar reikalingos.
- (15) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šis sprendimas taikomas šiems produktams, kurių kilmės šalis yra Jungtinės Amerikos Valstijos:

Produktas	KN kodas
lukštenti (rudieji) plikyti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Parboiled Long A</i>)	1006 20 15
lukštenti (rudieji) plikyti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Parboiled Long B</i>)	1006 20 17
lukštenti (rudieji) ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Long A</i>)	1006 20 96
lukštenti (rudieji) ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Long B</i>)	1006 20 98
iš dalies nulukštenti plikyti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Parboiled Long A</i>)	1006 30 25
iš dalies nulukštenti plikyti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Parboiled Long B</i>)	1006 30 27
iš dalies nulukštenti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Long A</i>)	1006 30 46
iš dalies nulukštenti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Long B</i>)	1006 30 48
visiškai nulukštenti plikyti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Parboiled Long A</i>)	1006 30 65
visiškai nulukštenti plikyti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Parboiled Long B</i>)	1006 30 67
visiškai nulukštenti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Long A</i>)	1006 30 96
visiškai nulukštenti ilgagrūdžiai ryžiai (<i>Long B</i>)	1006 30 98
skaldyti ryžiai (jei nėra sertifikuoti kaip neturintys ilgagrūdžių ryžių)	1006 40 00

2 straipsnis

Pirmojo pateikimo į rinką sąlygos

Valstybės narės leidžia pirmą kartą pateikti į rinką 1 straipsnyje nurodytus produktus tik tada, kai kartu su siunta pateikiamas akredituotos laboratorijos išduotas tyrimų ataskaitos originalas, paremtas tinkamu ir patvirtintu genetiškai modifikuotų ryžių „LL RICE 601“ aptikimo metodu ir įrodantis, kad siuntoje nėra genetiškai modifikuotų ryžių „LL RICE 601“.

Jeigu 1 straipsnyje minėtų produktų siunta yra padalyta, kartu su kiekviena padalytos siuntos dalimi turi būti pateikiama patvirtinta tyrimų ataskaitos kopija.

⁽¹⁾ OL L 230, 2006 8 24, p. 8.

Jeigu nėra 1 straipsnyje nurodytos tyrimų ataskaitos, Bendrijoje įsisteigęs verslo subjektas, atsakingas už pirmąjį produkto pateikimą į rinką, atiduoda ištirti 1 straipsnyje nurodytus produktus siekdamas įrodyti, kad juose nėra genetiškai modifikuotų ryžių „LL RICE 601“. Kol bus gauta tyrimų ataskaita, siunta į Bendrijos rinką nepateikiama.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie teigiamus (nepalankius) tyrimų rezultatus pasinaudodamos Skubaus įspėjimo apie nesaugius maisto produktus ir pašarus sistema.

3 straipsnis

Kitos kontrolės priemonės

Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, įskaitant jau į rinką pateiktų 1 straipsnyje nurodytų produktų atsitiktinių mėginių ėmimą ir tyrimus, kad būtų patikrinta, ar nėra genetiškai modifikuotų ryžių „LL RICE 601“. Jos informuoja Komisiją apie teigiamus (nepalankius) tyrimų rezultatus pasinaudodamos Skubaus įspėjimo apie nesaugius maisto produktus ir pašarus sistema.

4 straipsnis

Užterštos siuntos

Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad 1 straipsnyje minėti produktai, kuriuose aptikta genetiškai modifikuotų ryžių „LL RICE 601“, nebūtų pateikiami į rinką.

5 straipsnis

Išlaidų padengimas

Valstybės narės užtikrina, kad išlaidas, patirtas įgyvendinant 2 ir 4 straipsnius, padengtų už pirmąjį pateikimą į rinką atsakingi verslo subjektai.

6 straipsnis

Priemonių peržiūra

Šiuo sprendimu nustatytos priemonės peržiūrimos vėliausiai 2007 m. vasario 28 d.

7 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2006/578/EB panaikinamas.

8 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 5 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys